

รายงานการวิจัย

การศึกษาปัญหาการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

**Studying Problem of Examination Writing in Students of Faculty of
Business Administration of Rajamangala University of Technology
Srivijaya Songkhla**

ปาลิตา เอกอรุ

รัตนา พัฒโน

พลอยกนก ขุนชำนาญ

สุวภัทร อัมพันธ์สุขโข

จตุพร จิรันดร

ธีภากรณ์ นฤมาณลีนี

อันธิกา ทิพย์จำนงค์

โครงการวิจัยนี้ได้รับเงินทุนอุดหนุนจาก
งบประมาณรายได้ คณะบริหารธุรกิจ พ.ศ. 2553
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

(ก)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขในการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ

การศึกษาถึงปัญหาการตอบข้อสอบบรรยาย ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ทำให้ทราบสาเหตุและแนวทางการแก้ไขในการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ และระดับความพึงพอใจในของผู้เรียนที่มีต่อระบบการเรียนการสอนตามสภาพจริง ทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ ลักษณะข้อสอบบรรยาย สามารถนำผลการวิเคราะห์ที่ได้ศึกษาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่มีข้อสอบบรรยายเพื่อใช้ในการประเมินและวัดผลในรายวิชาต่าง ๆ ของทางคณะบริหารธุรกิจ และพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มทักษะ และโอกาสในการใช้ภาษาไทยได้อย่างเหมาะสมสำหรับข้อสอบบรรยาย รวมถึงผู้ที่สนใจจะศึกษาด้วยตนเอง ตามแนวคิดการประเมินและวัดผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องชั้นปีที่ 2 ภาคปกติของสาขาการจัดการทั่วไป การจัดการสำนักงาน การจัดการอุตสาหกรรม การตลาด การบัญชี และระบบสารสนเทศที่ลงทะเบียนใน ภาคการศึกษา 2/2553 สาขาละ 30 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 180 คน โดยใช้วิธีแบบเจาะจง (Purposing Sampling) จากการศึกษาพบว่า

1. การสอบด้วยข้อสอบบรรยายผู้เรียนมองถึงความไม่เหมาะสมของปริมาณข้อสอบที่สัมพันธ์กับเวลาในการทำข้อสอบมากเป็นอันดับแรก
2. ทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญพบว่ามีความสัมพันธ์พื้นฐานที่สำคัญในการทำข้อสอบบรรยายดังผลการทดลองพบว่า ผู้เรียนมีระดับทักษะความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญส่วนใหญ่ได้ระดับคะแนนต่ำกว่า 5 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 63.3 และผู้ที่ได้ระดับคะแนน 5 คะแนนขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 36.7 โดยผู้เรียนส่วนใหญ่ได้ระดับคะแนน 4 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 21.7 ซึ่งเมื่อทำการทดสอบความต่างของของการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน จำแนกสาขา โดยใช้สถิติ One Way ANOVA พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
3. เมื่อมาพิจารณาความแตกต่างจากสถาบันการศึกษาเดิมที่ผู้เรียนสำเร็จจากระดับ ปวส. พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านผู้เรียนไม่แตกต่างกัน
4. ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนตามสภาพจริง พบว่าผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยเฉพาะด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ได้ระดับค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ 3.91

Abstract

The purpose of this research project was to study problem of examination writing in students of Faculty of Business Administration of Rajamangala University of Technology Srivijaya Songkhla which is objectives are intended to: (1) Studying of the causes and solutions to answer the descriptive test..

Study on test problems described of Faculty of Business Administration. University of Technology Srivijaya, Songkhla which finding the causes and solutions to answer the question of students. And the level of student satisfaction with teaching and learning system under actual conditions. Reading comprehension skills are important. The test lecture. Analysis that can be studied as a way of teaching with lectures, tests to evaluate and assess various courses of the Faculty of Business Administration. And development of teaching and learning. To improve their skills. And opportunities to use language appropriately for a test lecture. Including those who are interested in self-study. The concept and measurement of efficiency in the samples used in this study included students from the Faculty of Business Administration Program in two years as part of normal two-year degree in general management. Office management. Industrial management, marketing, accounting and information systems that are registered in the semester 2 / 2553 of a total of 180 students found that

1. The exam tests students are described as being inappropriate in relation to the question of the amount of time to test it first.

2. Reading comprehension skills are basic skills that are important to describe the test results showed that Students with the skills to read the gist of most grades of less than 5 points, representing 63.3 and the score 5 points or more, representing 36.7 of the students, most of the scale. 4 points, representing 21.7, which tests the difference of the actual conditions of teaching and learning in teaching and learning activities. And the media and by supporting the teaching of statistics using One Way ANOVA showed a significant difference.

3. When the differs from the traditional educational achievement levels of students found that vocational education activities and of course are no different.

4. Level of student satisfaction with actual teaching. The students are very satisfied in all aspects, especially the media and instructional support level is the highest average score 3.91.

(ค)

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยเล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยความร่วมมือจากผู้ปฏิบัติงานในหลาย ๆ ฝ่ายด้วยกัน เช่น เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานสำนักงานคณะกรรมการธุรกิจ และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานสาขา ที่เสียสละเวลา และได้ให้แนวคิดและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัย ตลอดจนนักศึกษาคณะกรรมการธุรกิจผู้ให้ความร่วมมือในการร่วมพัฒนาระบบ จนทำให้ได้รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ขึ้น

ขอขอบพระคุณคุณปู่ คุณย่า บิดา มารดา ที่อยู่สนับสนุนและให้กำลังใจแก่ข้าพเจ้าตลอดมา ซึ่งถือเป็นแรงผลักดันให้ข้าพเจ้าสามารถทำงานวิจัยในเรื่องดังกล่าวจนเสร็จสิ้นสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณท่าน รศ.เยาวพา ณ นคร คณบดีคณะกรรมการธุรกิจ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงของข้าพเจ้าที่ได้ให้ขวัญและกำลังใจทำให้การปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายทุกประการ

คุณประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากรายงานการวิจัยเล่มนี้ขออุทิศให้ ปู่ย่า บิดามารดา ครู อาจารย์ และเพื่อนร่วมงานที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

ปาลีตา เอกอุรุ
กันยายน 2554

(ง)

คำนำ

รายงานการวิจัย การศึกษาปัญหาการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา โครงการวิจัยนี้ได้รับเงินทุนอุดหนุนจาก งบประมาณรายได้ คณะบริหารธุรกิจ พ.ศ. 2553 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขในการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานผลการวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษาค้นคว้า นำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการตอบข้อสอบบรรยายในรายวิชาต่าง ๆ หรือนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้ดียิ่งขึ้น หากมีข้อผิดพลาดประการใดผู้วิจัยขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

ปาลิตา เอกอรุ

กันยายน 2554

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(ก)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(ข)
กิตติกรรมประกาศ.....	(ค)
คำนำ.....	(ง)
สารบัญเนื้อหา.....	(จ)
สารบัญตาราง.....	(ข)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	3
วิธีการดำเนินการวิจัย	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
การวัดผล การประเมินผล และการสอบ	6
ข้อสอบแบบอัตนัย	11
หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษา	13
การอ่าน	14
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	17
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	17
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	17
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	18
วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย	18
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	19
วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	19
การวิเคราะห์ข้อมูล	20

(จ)

สารบัญ (ต่อ)

เนื้อหา	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	21
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม	22
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง	23
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ	26
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะข้อสอบบรรยาย	26
ตอนที่ 5 การวิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้าน	27
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	30
สรุปผลการวิจัย	30
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
อภิปรายผล	33
ข้อเสนอแนะ	33
บรรณานุกรม	35
ประวัติผู้วิจัย	36
ภาคผนวก ก	40

(๗)

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
ตาราง 2.1	เปรียบเทียบการวัดผลและการประเมินผล	8
ตาราง 4.1	จำนวนและร้อยละชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม	22
ตาราง 4.2	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	23
ตาราง 4.3	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน	24
ตาราง 4.4	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงด้านผู้เรียน	25
ตาราง 4.5	จำนวนและร้อยละทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ	26
ตาราง 4.6	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามต่อลักษณะข้อสอบบรรยาย	26
ตาราง 4.7	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ	27
ตาราง 4.8	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงในแต่ละด้าน จำแนกสาขา	28
ตาราง 4.9	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงในแต่ละด้าน จำแนกสถาบันการศึกษา	28
ตาราง 4.10	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ จำแนกสถาบันการศึกษา	29

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การวัดผล การประเมินผล และการสอบ เป็นคำที่เกี่ยวข้องกัน และมักเรียกรวมกันว่า การสอบวัดผล การวัดผลประเมินผล ซึ่งเป็นคำรวมกันคำละ 2 คำ และมีคำซ้ำกันหนึ่งคำ รวมมีคำที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 3 คำ คือ คำว่า การวัดผล (Measurement) คำว่าการสอบ (Testing) และคำว่า การประเมินผล (Evaluation) เป็นคำที่มีความหมายแตกต่างกัน แต่มักจะใช้ควบคู่กันเสมอ เพื่อให้มีความเข้าใจได้ชัดเจนและถูกต้อง ของคำดังกล่าวไว้ [1]

ความหมายของคำว่า “การวัดผล” ได้มีผู้ให้ความหมายไว้โดยการวัดผลเป็นการกำหนดจำนวนหรือปริมาณให้แก่สิ่งที่วัดโดยมีเงื่อนไขหรือกฎเกณฑ์ การวัดผลแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การวัดทางกายภาพศาสตร์ (Physical Science) เป็นการวัดเพื่อหาจำนวน ปริมาณของสิ่งต่างๆ ที่เป็นรูปธรรม มีตัวตนแน่นอน เช่น ความยาว น้ำหนัก พื้นที่ ปริมาตร ขนาด ส่วนใหญ่เป็นการวัดวัตถุ สิ่งของ การวัดทางด้านนี้มักเป็นรูปธรรม มีเครื่องมือวัดที่ให้ผลเชื่อถือได้ มีหน่วยการวัดแน่นอน เช่น เป็นเมตร เป็นกรัม ซึ่งทำให้การวัดทางกายภาพศาสตร์ได้ผลการวัดที่ถูกต้องแม่นยำ

2. การวัดทางสังคมศาสตร์ (Social Science) เป็นการวัดเพื่อหาจำนวนหรือคุณภาพของสิ่งที่เป็นนามธรรม ไม่มีตัวตนแน่นอน ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย เครื่องมือที่ใช้วัดมักขาดคุณภาพให้ผลเชื่อถือได้ต่ำ เช่น การวัดความรู้ การวัดการปรับตัวของ นักเรียน การวัดผลการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการวัดทางด้านสังคมศาสตร์ ซึ่งในปัจจุบันนี้การวัดทางด้านนี้พยายามปรับปรุงวิธีการโดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นรากฐานเพื่อให้ได้ผลการวัดที่แน่นอนถูกต้องมากขึ้น

การวัดทั้งสองประเภทเป็นการใช้ความพยายามที่จะกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์เพื่อใช้แทนปริมาณหรือคุณภาพของพฤติกรรมความสามารถของบุคคล ผลการวัดที่ได้แต่ละครั้งจะแตกต่างกัน มิได้มีลักษณะหรือคุณภาพเหมือนกันทุกครั้งไป ทั้งนี้ย่อมขึ้นกับวัตถุประสงค์ของการวัด เครื่องมือที่ใช้วัด รวมทั้งวิธีการวัดที่จะทำให้ผลการวัดมีลักษณะอย่างไรละเอียดหรือหยาบเพียงใด

ความหมายของคำว่า “การประเมินผล” เป็นกระบวนการที่ทำต่อเนื่องจากการวัดผลแล้ววินิจฉัย ตัดสิน ลงสรุป เพื่อพิจารณาความเหมาะสมหรือหาคุณค่าของคุณลักษณะและพฤติกรรมอย่างมีกฎเกณฑ์และมีคุณธรรม ซึ่งในการประเมินผลจะต้องมีองค์ประกอบหลัก 3 ประการ คือ 1. การวัดผล (Measurement) 2. เกณฑ์การพิจารณา (Criteria) และ 3. การตัดสินใจ (Decision)

จากความหมายของการวัดผล และการประเมินผล แสดงว่ากระบวนการทั้งสองต่อเนื่องกันไป กล่าวคือ เมื่อมีการวัดผลแล้วจะได้รายละเอียดหลายด้าน แล้วนำผลทั้งหลายมาพิจารณาหรือที่เรียกว่าประเมินผล ผลการประเมินจะถูกต้องเหมาะสมเพียงใดย่อมขึ้นกับผลของการวัดเป็นประการสำคัญ ทั้งการวัดผล และการประเมินผล จึงสัมพันธ์เกี่ยวโยงกัน

ความหมายของคำว่า “การสอบ” หรือการทดสอบ เป็นการกำหนดจำนวน ปริมาณ หรือคุณลักษณะของพฤติกรรมหรือความสามารถของบุคคลโดยใช้ข้อสอบเป็นเครื่องมือ หรือเป็นสิ่งเร้า ดังนั้น การสอบหรือการทดสอบก็คือ การวัดผลการศึกษาอย่างหนึ่งซึ่งใช้ข้อสอบทำหน้าที่เป็นเครื่องมือวัดความสามารถของบุคคล ซึ่งจัดว่าเป็นวิธีการที่ใช้กันมาก และแพร่หลายที่สุด ทุกครั้งที่มีการสอบ จนในบางครั้งสามารถใช้คำว่า การสอบแทนการวัดผลการศึกษา

แบบทดสอบ คือชุดของคำถาม ปัญหา สถานการณ์ กลุ่มของงานหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่ใช้เป็นสิ่งเร้า กระตุ้นช่วย หรือชักนำให้ผู้ถูกทดสอบแสดงพฤติกรรมหรือปฏิกิริยาตอบสนองตามแนวทางที่ต้องการ แบบทดสอบเป็นเครื่องมือวัดสมรรถภาพทางสมองได้ดีที่สุด

การจำแนกตามรูปแบบคำถามและวิธีการตอบ จำแนกได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. แบบทดสอบอัตนัย (Subjective Test) แบบทดสอบประเภทนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้ตอบได้ตอบยาว ๆ แสดงความคิดเห็นเต็มที่ ผู้สอบมีความรู้ในเนื้อหาแน่นมากน้อยเพียงไรก็เขียนออกมาให้หมดภายในเวลาที่กำหนดให้

2. แบบทดสอบปรนัย (Objective Test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งให้ผู้สอบตอบสั้น ๆ ในแต่ละข้อวัดความสามารถเพียงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพียงเรื่องเดียว ได้แก่ แบบทดสอบแบบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 แบบถูกผิด (True - False)

2.2 แบบเติมคำ (Completion)

2.3 แบบจับคู่ (Matching)

2.4 แบบเลือกตอบ (Multiple Choices)

การจำแนกตามลักษณะการตอบ จำแนกได้ 3 ประเภท ดังนี้

1 แบบทดสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test) ได้แก่ ข้อสอบภาคปฏิบัติทั้งหลาย เช่น วิชาพลศึกษา ให้แสดงท่าทางประกอบเพลง วิชาหัตถศึกษาให้ประดิษฐ์ของใช้ด้วยเศษวัสดุ ให้ทำอาหารในวิชาคหกรรมศาสตร์ เป็นต้น

2 แบบทดสอบเขียนตอบ (Paper- Pencil Test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้การเขียนตอบทุกชนิด ได้แก่ แบบทดสอบปรนัย และอัตนัยที่ใช้กันอยู่ทั่วไปในโรงเรียน รวมทั้งการเขียนรายงานซึ่งต้องใช้กระดาษ ดินสอ หรือปากกาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสอบ

3 แบบทดสอบด้วยวาจา (Oral Test) เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอบใช้การโต้ตอบด้วยวาจาแทนที่จะเป็นการเขียนตอบ หรือปฏิบัติ เช่น การสอบสัมภาษณ์ การสอบท่องจำ เป็นต้น

เนื่องจากคณะกรรมการธุรกิจ ได้เปิดรับนักศึกษาเข้าทำการศึกษาในสาขาต่าง ๆ อันประกอบด้วยสาขาการจัดการทั่วไป สาขาการจัดการอุตสาหกรรม สาขาการจัดการสำนักงาน สาขาการตลาด

สาขาการบัญชี และสาขาระบบสารสนเทศ โดยในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีนโยบายขยายโอกาสทางการศึกษาโดยรับนักศึกษาจำนวนมากขึ้น ส่งผลให้มีปริมาณนักศึกษาจำนวนมากโดยแบ่งเป็นกลุ่มเรียนไม่น้อยกว่ากลุ่มละ 50 คน ทำให้กระบวนการเรียนการสอน จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

โดยส่วนใหญ่วิธีการวัดผลในระดับปริญญาตรีมักจะใช้การวัดผลด้วยวิธีการสอบด้วยข้อสอบแบบบรรยายมากกว่าแบบเลือกตอบ ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงจุดประสงค์ของการเรียนที่เน้นในวัดระดับความเข้าใจและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในบทเรียนของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

แต่จากปัญหาที่คณะผู้วิจัยพบว่า เมื่อผู้สอนออกข้อสอบแบบบรรยายนั้น ทำให้พบกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา ก็คือ นักศึกษาโดยส่วนใหญ่มักไม่สามารถตอบคำถามสำหรับข้อสอบที่เป็นเชิงบรรยายได้ดีนัก หรือตอบคำถามเพียงสั้น ๆ ไม่มีการเขียนเป็นลำดับคำตอบ เป็นต้น

คณะผู้วิจัยจึงเห็นว่า ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษา หาข้อเท็จจริง และแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาที่อยู่ในเกณฑ์ที่ดีขึ้น อีกทั้งยังเป็นการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน และวิธีการวัดผลด้วยข้อสอบแบบบรรยายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1. เพื่อศึกษาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขในการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1. ชีวิตปัจจัย ของผู้เรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความพึงพอใจต่อสภาพการเรียนการสอนตามจริงที่แตกต่างกัน

4. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขในการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ โดยมีขอบเขตดังนี้

4.1. ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ หลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่องชั้นปีที่ 2 ภาคปกติของสาขาการจัดการทั่วไป การจัดการสำนักงาน การจัดการอุตสาหกรรม การตลาด การบัญชี และระบบสารสนเทศที่ลงทะเบียนใน ภาคการศึกษา 2/2553 จำนวน 439 คน

4.2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ หลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่องชั้นปีที่ 2 ภาคปกติของสาขาการจัดการทั่วไป การจัดการสำนักงาน การจัดการอุตสาหกรรม การตลาด การบัญชี และระบบสารสนเทศที่ลงทะเบียนใน ภาคการศึกษา 2/2553 สาขาละ 30 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 180 คน

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1. ได้ทราบถึงสาเหตุของการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ

- 5.2. ได้ทราบถึงแนวทางแก้ไขในการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ
- 5.3. สามารถระบุเป็นตัวชี้วัดในรายงานการประเมินตนเอง SAR ของคณะบริหารธุรกิจ

6. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ศึกษาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขในการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาสาเหตุของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจในการ ตอบข้อสอบบรรยาย วิธีการดำเนินการวิจัยจึงเป็นการศึกษาถึงองค์ประกอบข้อมูลพื้นฐานของ นักศึกษา วิธีการสอนของผู้สอน เอกสารประกอบการเรียนการสอน ความรู้พื้นฐานทางด้านภาษา ไทย แล้วจึงสร้างแบบสอบถาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง และรวบรวมวิเคราะห์เพื่อ หาข้อสรุปต่อการตอบข้อสอบบรรยาย และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขในการตอบข้อสอบ บรรยาย โดยแยกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

6.1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติของสาขาการจัดการทั่วไป การจัดการสำนักงาน การจัดการอุตสาหกรรม การ ตลาด การบัญชี และระบบสารสนเทศที่ลงทะเบียนใน ภาคการศึกษา 2/2553 จำนวน 439 คน ผู้วิจัย จึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีแบบเจาะจง (Purposing Sampling) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน การทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องชั้นปีที่ 2 ภาคปกติของ สาขาการจัดการทั่วไป การจัดการสำนักงาน การจัดการอุตสาหกรรม การตลาด การบัญชี และระบบ สารสนเทศที่ลงทะเบียนใน ภาคการศึกษา 2/2553 สาขาละ 30 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 180 คน

6.2. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่ เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลชีวประวัติและศักยภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินการสอนตามสภาพจริง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะของข้อสอบบรรยาย

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ

6.3. การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบสอบถาม และนำไปทดลองใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนภายใต้สภาพแวดล้อม การเรียนรู้แบบเสมือน จำนวน 30 ชุด และนำมาหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธี สัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบัค โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient Method) ซึ่งกำหนดค่าแอลฟา 0.75

6.4. การรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลโดยสุ่มเก็บตัวอย่างของสาขาการจัดการทั่วไป สาขาการจัดการสำนักงาน สาขาการจัดการอุตสาหกรรม สาขาการตลาด สาขาการบัญชี และสาขาาระบบสารสนเทศ จำนวนสาขาละ 30 คน รวมทั้งสิ้น 180 คน และเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง เพื่อใช้สำหรับการเก็บข้อมูลจำนวน 180 ราย เมื่อได้รับแบบสอบถามคืน และคัดเลือกรูปแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้เริ่มดำเนินการในช่วงภาคเรียนที่ 2/2553 และ 3/2553 จึงแล้วเสร็จ และเพื่อความสมบูรณ์มีคุณภาพของกลุ่มประชากร จึงจำเป็นต้องมีการอธิบายถึงวิธีการตอบแบบสอบถามให้กับผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน เพื่อให้ได้ชุดแบบสอบถามที่ตอบกลับมาใช้งานได้ครบถ้วนสมบูรณ์ จนกระทั่งคิดตามการตอบแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่างให้ครบตามจำนวนที่ได้กำหนด

6.5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามมาแล้ว จึงนำมาลงรหัส และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) เพื่อหาค่าทางสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 ได้แก่ การหาค่าความถี่ (frequencies) ค่าร้อยละ (percentage) สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 2-4 ส่วนที่หนึ่ง ค่าทางสถิติได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) วิเคราะห์ t-test และวิเคราะห์ความแตกต่างด้วย One Way ANOVA สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 5 ส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา

บทที่ 2

เอกสาร และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เรื่อง การศึกษาปัญหาการตอบข้อสอบบรรยาย ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. การวัดผล การประเมินผล และการสอบ

การวัด การประเมินผล และการสอบเป็นคำที่เกี่ยวข้องกัน และมักเรียกรวมกันว่า การสอบวัดผล การวัดผลประเมินผล ซึ่งเป็นคำรวมกันคำละ 2 คำ และมีคำซ้ำกันหนึ่งคำ รวมมีคำที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 3 คำ คือ คำว่า การวัดผล (Measurement) คำว่าการสอบ (Testing) และคำว่า การประเมินผล (Evaluation) เป็นคำที่มีความหมายแตกต่างกัน แต่มักจะใช้ควบคู่กันเสมอ เพื่อให้มีความเข้าใจได้ชัดเจนและถูกต้อง ของคำดังกล่าวไว้ [1]

ความหมายของคำว่า “การวัดผล” ได้มีผู้ให้ความหมายไว้โดยการวัดผลเป็นการกำหนดจำนวนหรือปริมาณให้แก่สิ่งที่วัดโดยมีเงื่อนไขหรือกฎเกณฑ์ การวัดผลแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การวัดทางกายภาพศาสตร์ (Physical Science) เป็นการวัดเพื่อหาจำนวน ปริมาณของสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรม มีตัวตนแน่นอน เช่น ความยาว น้ำหนัก พื้นที่ ปริมาตร ขนาด ส่วนใหญ่เป็นการวัดวัตถุ สิ่งของ การวัดทางด้านนี้มักเป็นรูปธรรม มีเครื่องมือวัดที่ให้ผลเชื่อถือได้ มีหน่วยการวัดแน่นอน เช่น เป็นเมตร เป็นกรัม ซึ่งทำให้การวัดทางกายภาพศาสตร์ได้ผลการวัดที่ถูกต้องแม่นยำ

2. การวัดทางสังคมศาสตร์ (Social Science) เป็นการวัดเพื่อหาจำนวนหรือคุณภาพของสิ่งที่เป็นนามธรรม ไม่มีตัวตนแน่นอน ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย เครื่องมือที่ใช้วัดมักขาดคุณภาพให้ผลเชื่อถือได้ต่ำ เช่น การวัดความรู้ การวัดการปรับตัวของ นักเรียน การวัดผลการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการวัดทางด้านสังคมศาสตร์ ซึ่งในปัจจุบันนี้การวัดทางด้านนี้พยายามปรับปรุงวิธีการโดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นรากฐานเพื่อให้ได้ผลการวัดที่แน่นอนถูกต้องมากขึ้น

การวัดทั้งสองประเภทเป็นการใช้ความพยายามที่จะกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์เพื่อใช้แทนปริมาณหรือคุณภาพของพฤติกรรมความสามารถของบุคคล ผลการวัดที่ได้แต่ละครั้งจะแตกต่างกัน มิได้มีลักษณะหรือคุณภาพเหมือนกันทุกครั้งไป ทั้งนี้ย่อมขึ้นกับวัตถุประสงค์ของการวัด เครื่องมือที่ใช้วัด รวมทั้งวิธีการวัดที่จะทำให้ผลการวัดมีลักษณะอย่างไรละเอียดหรือหยาบเพียงใด ซึ่งการวัดสามารถจำแนกระดับของความละเอียดได้ 4 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 มาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) เป็นการกำหนดชื่อให้กับเรื่องราวหรือ

สิ่งของต่าง ๆ เช่น เพศชาย เพศหญิง ชั้นประถมศึกษา อาชีพรับราชการ ชาวนา ชาวสวน เป็นต้น มาตราวัดระดับนี้เป็นเพียงแต่การจัดหมวดหมู่สิ่งที่มีลักษณะเดียวกันเข้าเป็นประเภทเดียวกันเท่านั้น ซึ่งนับว่าเป็นมาตราการวัดที่หยาบที่สุด

ระดับที่ 2 มาตราการจัดอันดับ (Ordinal Scale) เป็นการจัดเรียงลำดับของสิ่งที่อยู่ในหมวดหรือสกุลเดียวกัน ให้ลดหลั่นตามลำดับปริมาณหรือคุณภาพ เช่น เก่ง ก่อนข้างเก่ง กลาง หรือ การจัดอันดับที่ 1 2 3 เป็นต้น ซึ่งการจัดอันดับในมาตรานี้เป็นเพียงการบอกปริมาณและคุณภาพที่มีมากน้อยต่างกันเท่านั้น แต่ไม่สามารถบอกได้ว่าแต่ละอันดับนั้นแตกต่างกันมากน้อยเพียงไร และแต่ละขั้นนั้นห่างเท่ากันหรือไม่

ระดับที่ 3 มาตราอันตรภาค (Interval Scale) การกำหนดตัวเลขการวัดในระดับนี้ เป็นการแบ่งของที่อยู่ในลักษณะเดียวกันออกเป็นประเภทหรือช่วงที่เท่า ๆ กัน เช่น 1 ชั่วโมงมี 30 นาที 1 วันมี 24 ชั่วโมง ซึ่งการแบ่งเป็นช่วงเท่า ๆ กัน ในลักษณะนี้ทำให้ข้อมูลที่ได้จากการวัดมีความหมายยิ่งขึ้น เพราะสามารถนำผลที่ได้ไปเปรียบเทียบ บวก ลบ กันได้ แต่มาตราการวัดระดับนี้ยังมีจุดอ่อนอยู่ตรงที่ ศูนย์ที่ได้จากการวัดในมาตรานี้ยังไม่ใช่ศูนย์แท้ (Absolute Zero) แต่เป็นเพียงศูนย์สมมุติเท่านั้น เพราะศูนย์ในมาตราการวัดชนิดนี้มีได้หมายความว่าไม่มีอะไรเลย แต่เป็นการสมมุติว่าไม่มี แท้จริงยังมีลักษณะที่วัดนั้นอยู่บ้าง

ระดับที่ 4 มาตราอัตราส่วน (Ratio Scale) เป็นมาตราการวัดที่สมบูรณ์ คุณสมบัติของการกำหนดตัวเลขในมาตราการวัดนี้คือ มีศูนย์แท้และมีช่วงที่เท่ากัน เรียงขึ้นลงตามลำดับสมำเสมอ เช่น การวัดความยาวของสิ่งของ ความยาวเท่ากับศูนย์หมายความว่าไม่มีความยาว น้ำหนักศูนย์แสดงว่าไม่มีน้ำหนักสิ่งของที่มี น้ำหนัก 10 กิโลกรัม แสดงว่าน้ำหนักเป็น 2 เท่าของสิ่งของ 5 กิโลกรัม เป็นต้น

ความหมายของคำว่า “การประเมินผล” เป็นกระบวนการที่ทำต่อเนื่องจากการวัดผลแล้ว วิเคราะห์ ตัดสิน ลงสรุป เพื่อพิจารณาความเหมาะสมหรือหาค่าของคุณลักษณะและพฤติกรรมอย่างมีกฎเกณฑ์และมีคุณธรรม ซึ่งในการประเมินผลจะต้องมีองค์ประกอบหลัก 3 ประการ คือ

1. การวัดผล (Measurement) ทำให้ทราบสภาพความจริงของสิ่งที่จะประเมินว่ามีปริมาณเท่าไร มีคุณสมบัติอย่างไร เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์

2. เกณฑ์การพิจารณา (Criteria) ในการที่จะตัดสินว่าสิ่งใดดี เลว ใช้ได้ หรือใช้ไม่ได้นั้น จะต้องเป็นหลักเกณฑ์หรือมีบรรทัดฐานที่ต้องการ โดยนำผลการวัดนั้นมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หรือมาตรฐานที่ต้องการ เกณฑ์การพิจารณาในการประเมินผลการศึกษานั้นก็คือจุดมุ่งหมายของการศึกษานั้นเอง

3. การตัดสินใจ (Decision) เป็นการชี้ขาดหรือสรุปผลที่ได้จากการวัดเทียบกับเกณฑ์การเปรียบเทียบระหว่างผลการปฏิบัติ ซึ่งได้จากการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าสูงต่ำกว่ากันขนาดไหน ทั้งนี้การตัดสินใจที่ดีต้องอาศัยการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนทุกแง่มุม และกระทำอย่างยุติธรรมโดยอาศัยสภาพและความเหมาะสมต่าง ๆ ประกอบ หรือต้องมีคุณธรรม

จากความหมายของการวัดผล และการประเมินผล แสดงว่ากระบวนการทั้งสองต่อเนื่องกันไป กล่าวคือ เมื่อมีการวัดผลแล้วจะได้รายละเอียดหลายด้าน แล้วนำผลทั้งหลายมาพิจารณา หรือที่เรียกว่าประเมินผล ผลการประเมินจะถูกต้องเหมาะสมเพียงใดย่อมขึ้นกับผลของการวัดเป็นประการสำคัญ ทั้งการวัดผล และการประเมินผล จึงสัมพันธ์เกี่ยวโยงกัน แต่อย่างไรก็ตามการวัดผล และการประเมินผลยังมีลักษณะรายละเอียดที่แตกต่างกัน ซึ่งพอจะเปรียบเทียบได้ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 เปรียบเทียบการวัดผลและการประเมินผล

การวัดผล	การประเมินผล
1. เป็นการกำหนดจำนวน ปริมาณ หรือรายละเอียด	1. เป็นการกำหนดระดับของคุณค่า หรือตัดสินลงสรุปผล
2. กระทำอย่างละเอียดทีละด้านทีละอย่าง	2. สรุปผลเป็นข้อชี้ขาด
3. ใช้เครื่องมือเป็นหลัก	3. ใช้ผลการวัดเป็นหลัก
4. ผลที่ได้เป็นข้อมูลรายละเอียด	4. ผลที่ได้เป็นการตัดสินใจ
5. อาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์	5. อาศัยการใช้ดุลพินิจ

ความหมายของคำว่า “การสอบ” หรือการทดสอบ เป็นการกำหนดจำนวน ปริมาณ หรือคุณลักษณะของพฤติกรรมหรือความสามารถของบุคคลโดยใช้ข้อสอบเป็นเครื่องมือ หรือเป็นสิ่งเร้า ดังนั้น การสอบหรือการทดสอบก็คือ การวัดผลการศึกษาอย่างหนึ่งซึ่งใช้ข้อสอบทำหน้าที่เป็นเครื่องมือวัดความสามารถของบุคคล ซึ่งจัดว่าเป็นวิธีการที่ใช้กันมาก และแพร่หลายที่สุด ทุกครั้งที่มีการสอบ จนในบางครั้งสามารถใช้คำว่า การสอบแทนการวัดผลการศึกษา ซึ่งในการสอบจะมีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

1. บุคคล ซึ่งถูกวัดคุณลักษณะความสามารถ
2. ข้อสอบ ซึ่งทำหน้าที่เป็นสิ่งเร้า
3. การดำเนินการสอบ ซึ่งจะต้องกระทำให้เกิดความยุติธรรมแก่ผู้เข้าสอบอย่างเสมอหน้ากันทุกคน หลีกเลี่ยงการรบกวนของผู้คุมสอบในขณะที่ผู้สอบกำลังใช้ความคิด
4. ผลการสอบ ซึ่งแทนความสามารถสูงสุดของแต่ละบุคคล

แบบทดสอบ คือชุดของคำถาม ปัญหา สถานการณ์ กลุ่มของงานหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่ใช้เป็นสิ่งเร้า กระตุ้นช่วย หรือชักนำให้ผู้ถูกทดสอบแสดงพฤติกรรมหรือปฏิกิริยาตอบสนองตามแนวทางที่ต้องการ แบบทดสอบเป็นเครื่องมือวัดสมรรถภาพทางสมองได้ดีที่สุด

ประเภทของแบบทดสอบที่ใช้ทางการศึกษามีแตกต่างกันหลายประเภท แล้วแต่ยึดหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนกต่างกันดังนี้

1. จำแนกตามกระบวนการในการสร้าง จำแนกได้ 2 ประเภท คือ

1.1 แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher Made Test) เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเฉพาะคราวเพื่อใช้ทดสอบผลสัมฤทธิ์และความสามารถทางวิชาการของเด็ก

1.2 แบบทดสอบมาตรฐาน(Standardized Test) เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นด้วยกระบวนการ หรือวิธีการที่ซับซ้อนมากกว่าแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง เมื่อสร้างขึ้นแล้วมีการนำไปทดลองสอบ วิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติหลายครั้งเพื่อปรับปรุงให้มีคุณภาพดี มีความเป็นมาตรฐาน

แบบทดสอบมาตรฐานจะมีความเป็นมาตรฐานอยู่ 2 ประการ คือ

1.2.1 มาตรฐานในการดำเนินการสอบ เพื่อควบคุมตัวแปรที่จะมีผลกระทบต่อคะแนนของผู้สอบ ดังนั้นข้อสอบมาตรฐานจึงจำเป็นต้องมีคู่มือดำเนินการสอบไว้เป็นแนวปฏิบัติสำหรับผู้ใช้ข้อสอบ

1.2.2 มาตรฐานในการแปลความหมายคะแนน ข้อสอบมาตรฐานมีเกณฑ์สำหรับเปรียบเทียบคะแนนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งเรียกว่า เกณฑ์ปกติ (Norm)

แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น มีข้อดีตรงที่ครูวัดได้ตรงจุดมุ่งหมายเพราะผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเอง แต่แบบทดสอบมาตรฐานมีข้อดีตรงที่คุณภาพของแบบทดสอบเป็นที่เชื่อถือได้ ทำให้สามารถนำผลไปเปรียบเทียบได้กว้างขวางกว่า

2. จำแนกตามจุดมุ่งหมายในการใช้ประโยชน์ จำแนกได้ 3 ประเภทดังนี้

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) หมายถึงแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถ ทักษะเกี่ยวกับวิชาการที่ได้เรียนรู้มาว่ารับรู้ไว้ได้มากน้อยเพียงไร

2.2 แบบทดสอบความถนัด (Aptitude Test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถที่เกิดจากการสะสมประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้มาในอดีต ส่วนมากใช้ในการทำนายสมรรถภาพของบุคคลว่าสามารถเรียนไปได้ไกลเพียงใด

แบบทดสอบวัดความถนัดแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

2.2.1 แบบทดสอบความถนัดทางการเรียน (Scholastic Aptitude Test) หมายถึงแบบทดสอบวัดความถนัดทางด้านวิชาการต่าง ๆ เช่น ความถนัดทางด้านภาษา ด้านคณิตศาสตร์เหตุผล เป็นต้น

2.2.2 แบบทดสอบความถนัดเฉพาะอย่างหรือความถนัดพิเศษ (Specific Aptitude Test) หมายถึงแบบทดสอบวัดความถนัดที่เกี่ยวกับอาชีพหรือความสามารถพิเศษที่นอกเหนือจากความสามารถด้านวิชาการ เช่นความถนัดเชิงกล ความถนัดทางด้านดนตรี ศิลปะการแกะสลัก กีฬา เป็นต้น

2.3 แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ (Personal Social Test) มีหลายประเภท เช่น

2.3.1 แบบทดสอบวัดเจตคติ (Attitude Test) ใช้วัดเจตคติของบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ การกระทำ สังคม ประเทศ ศาสนา และอื่น ๆ

2.3.2 แบบทดสอบวัดความสนใจ อาชีพ

2.3.3 แบบทดสอบวัดการปรับตัว ความมั่นใจ

3. จำแนกตามรูปแบบคำถามและวิธีการตอบ จำแนกได้ 3 ประเภท ดังนี้

3.1 แบบทดสอบอัตนัย (Subjective Test) แบบทดสอบประเภทนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้ตอบได้ตอบยาว ๆ แสดงความคิดเห็นเต็มที่ ผู้สอบมีความรู้ในเนื้อหาที่ถามน้อยเพียงไรก็เขียนออกมาให้หมดภายในเวลาที่กำหนดให้

3.2 แบบทดสอบปรนัย (Objective Test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งให้ผู้สอบตอบสั้น ๆ ในแต่ละข้อวัดความสามารถเพียงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพียงเรื่องเดียว ได้แก่ แบบทดสอบแบบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3.2.1 แบบถูกผิด (True - False)

3.2.2 แบบเติมคำ (Completion)

3.2.3 แบบจับคู่ (Matching)

3.2.4 แบบเลือกตอบ (Multiple Choices)

4. จำแนกตามลักษณะการตอบ จำแนกได้ 3 ประเภท ดังนี้

4.1 แบบทดสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test) ได้แก่ ข้อสอบภาคปฏิบัติทั้งหลาย เช่น วิชาพลศึกษา ให้แสดงท่าทางประกอบเพลง วิชาหัตถศึกษาให้ประดิษฐ์ของใช้ด้วยเศษวัสดุ ให้ทำอาหารในวิชาสหกรณ์ศาสตร์ เป็นต้น

4.2 แบบทดสอบเขียนตอบ (Paper- Pencil Test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้การเขียนตอบทุกชนิด ได้แก่ แบบทดสอบปรนัย และอัตนัยที่ใช้กันอยู่ทั่วไปในโรงเรียน รวมทั้งการเขียนรายงานซึ่งต้องใช้กระดาษ ดินสอ หรือปากกาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสอบ

4.3 แบบทดสอบด้วยวาจา (Oral Test) เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอบใช้การโต้ตอบด้วยวาจาแทนที่จะเป็นการเขียนตอบ หรือปฏิบัติ เช่น การสอบสัมภาษณ์ การสอบท่องจำ เป็นต้น

5. จำแนกตามเวลาที่กำหนดให้ตอบ จำแนกได้ 2 ประเภท ดังนี้

5.1 แบบทดสอบวัดความเร็ว (Speed Test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดทักษะความคล่องแคล่วในการคิด ความแม่นยำในการรู้เป็นสำคัญ แบบทดสอบประเภทนี้มักมีลักษณะค่อนข้างง่ายแต่มีจำนวนข้อมาก และให้เวลาทำน้อย ใครทำเสร็จก่อนและถูกต้องมากที่สุดถือว่ามีประสิทธิภาพสูงสุด

5.2 แบบทดสอบวัดความสามารถสูงสุด (Power Test) มีลักษณะค่อนข้างยากและให้เวลาทำมากเพียงพอในการตอบ เป็นการสอบวัดความสามารถในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยใช้เวลา ผู้สอบทำงานสุดความสามารถ หรือจนกระทั่งทุกคนทำเสร็จ เช่น การให้ค้นคว้ารายงาน การทำวิทยานิพนธ์ หรือข้อสอบอัตนัยบางอย่างก็อนุโลมจัดอยู่ในประเภทนี้ได้

การใช้แบบทดสอบเพื่อการวัดผลการศึกษานั้นควรคำนึงถึงหลักเกณฑ์และข้อจำกัดบางประการดังนี้

1. เลือกใช้ข้อสอบที่วัดคุณลักษณะที่ต้องการนั้นอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับความเป็นจริงมากที่สุด
2. การใช้แบบทดสอบต้องให้เหมาะสมกับระดับกลุ่มของเด็ก
3. การใช้แบบทดสอบต้องให้เกิดความยุติธรรมมากที่สุดทั้งในด้านของข้อคำถามที่ใช้ และวิธีดำเนินการสอบ
4. ควรสอบวัดหลาย ๆ ด้าน และใช้ข้อสอบหลาย ๆ อย่าง ประกอบกัน
5. แบบทดสอบที่ใช้ได้ผลตามเป้าหมายจะต้องเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพดี
6. คะแนนจากการสอบเป็นเพียงตัวเลขในมาตราจัดอันดับ (Ordinal Scale) จึงควรคำนึงถึงในการแปลคะแนนที่ได้จากการสอบ
7. การใช้แบบทดสอบควรพยายามใช้ผลการสอบที่ได้ให้กว้างขวางหลาย ๆ ด้าน
8. คะแนนที่ได้จากการสอบในแต่ละครั้ง ต้องถือว่าเป็นคะแนนที่เกิดจากความสามารถของแต่ละบุคคล ดังนั้นถ้ามีสิ่งใดที่จะทำให้การสอบได้ผลไม่ตรงกับความคิดข้างต้น ควรจะได้รับการแก้ไข
9. พึงระวังการสอบที่ทำให้เด็กได้เปรียบ เช่น การใช้แบบทดสอบชุดเดิม
10. การสอบแต่ละครั้งควรจะมีการตรวจให้คะแนนผลการสอบอย่างเป็นทางการ

2. ข้อสอบแบบอัตนัย

ข้อสอบแบบอัตนัย เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยคำถามที่มีจำนวนข้อไม่มากนัก ไม่มีคำตอบให้เลือกตอบ ผู้ตอบจะต้องคิดหาคำตอบเองโดยบูรณาการความรู้และความคิดแล้วแสดงออกเป็นภาษาเขียนอย่างถูกต้องและสมเหตุสมผลตามหลักวิชาของศาสตร์นั้น ๆ [2]

หลักในการสร้างข้อสอบแบบอัตนัย การสร้างข้อสอบแบบอัตนัยมีหลักการดังนี้

1. ขั้นเตรียมหรือขั้นวางแผนการสร้างข้อสอบ ต้องกระทำสิ่งต่อไปนี้
  - 1.1 ตั้งวัตถุประสงค์ของการสร้างข้อสอบอัตนัยว่ามุ่งวัดพฤติกรรมด้านใด
  - 1.2 จัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือตารางวิเคราะห์เนื้อหาวิชา เพื่อกำหนดว่าข้อสอบต้องวัดเนื้อหาและพฤติกรรมด้านใด
2. ขั้นสร้าง เป็นขั้นของการสร้างข้อสอบตามตารางวิเคราะห์เนื้อหาวิชา โดยอาจมีจำนวนข้อสอบมากกว่าที่กำหนด ซึ่งจะดำเนินการตัดทิ้งภายหลัง สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการสร้างข้อสอบอัตนัยมีดังนี้
  - 2.1 ควรเป็นข้อสอบที่สามารถวัดพฤติกรรมระดับสูงที่ไม่สามารถวัดด้วยข้อสอบชนิดอื่น ๆ
  - 2.2 ควรมีกรอบโครงสร้างของข้อคำถามที่แจ่มชัดไม่กำกวม พร้อมทั้งระบุถึงระยะเวลาที่ใช้ในการตอบ
  - 2.3 ข้อสอบควรเน้นคำตอบสั้น ๆ เน้นคำตอบที่มีขอบเขตจำกัด

2.4 ไม่ควรสร้างข้อสอบอัตนัยแบบให้เลือกรูปแบบข้อ เพราะอาจเกิดความไม่เป็นธรรมสำหรับผู้ตอบที่เก่งซึ่งมีแนวโน้มว่าจะเลือกทำข้อที่ยากหรือมีลักษณะทำทาย และผู้ตอบอาจเกิดความลังเลในการเลือก ทำให้เสียเวลาซึ่งส่งผลต่อคะแนนการสอบ

2.5 ควรสร้างข้อสอบให้เหมาะสมกับความสามารถและวุฒิภาวะของผู้ตอบ

2.6 ควรสร้างข้อสอบให้มีรูปแบบใหม่ สถานการณ์ใหม่ ซึ่งมีลักษณะทำทาย กระตุ้นพัฒนาการของผู้ตอบในด้านความสามารถของสมองในระดับสูง

3. ขึ้นสร้างคู่มือเฉลยคำตอบและการให้คะแนน เป็นขั้นของการเฉลยคำตอบที่มีโอกาสเป็นไปได้พร้อมทั้งกำหนดกฎเกณฑ์การให้คะแนน

4. ขึ้นทบทวนและคัดเลือกข้อสอบ ดังนี้

4.1 ตรวจสอบว่าข้อสอบแต่ละข้อที่สร้างวัดตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งหรือตามตารางวิเคราะห์เนื้อหาหรือไม่

4.2 คาดคะเนว่าข้อสอบแต่ละข้อมีระดับความยากระดับใด พร้อมทั้งพิจารณาว่ามีโอกาสที่จะมีผู้ตอบถูกหรือไม่ ถ้าคาดว่าจะไม่มีก็ควรตัดทิ้ง หรือปรับปรุงให้ง่ายขึ้น

4.3 คัดเลือกข้อสอบตามจำนวนข้อที่ต้องการ พร้อมทั้งพิจารณาว่าจำนวนข้อที่คัดเลือกให้เหมาะสมกับระยะเวลาในการสอบหรือไม่

การให้คะแนนข้อสอบแบบอัตนัย การตรวจให้คะแนนข้อสอบแบบอัตนัย มี 2 แบบ ดังนี้

1. การให้คะแนนแบบจุด หรือแบบวิเคราะห์เป็นส่วน ๆ เป็นวิธีการตรวจให้คะแนนโดยการเปรียบเทียบคำตอบกับคำตอบ

2. การให้คะแนนแบบประเมินค่าหรือแบบภาพรวม เป็นการเตรียมเกณฑ์การให้คะแนนอย่างกว้าง ๆ วิธีตรวจให้คะแนนอย่างกว้าง ๆ วิธีตรวจให้คะแนนโดยเปรียบเทียบคำตอบข้อหนึ่งของทุกคนพร้อมทั้งจัดแบ่งตามคุณภาพออกเป็นกลุ่ม

ข้อแนะนำในการตรวจให้คะแนน การตรวจให้คะแนนของข้อสอบอัตนัยควรปฏิบัติดังนี้

1. จัดเตรียมคู่มือการตรวจให้คะแนน สำหรับข้อสอบแบบจำกัดคำตอบต้องมีกฎเกณฑ์การให้คะแนนที่แน่นอนเด่นชัดเป็นระบบ คือการให้คะแนนแบบจุด ส่วนข้อสอบที่ไม่จำกัดคำตอบต้องมีประเด็นหลักที่จะให้คะแนน

2. ในการตรวจให้คะแนนควรปฏิบัติดังนี้

2.1 ควรตรวจให้คะแนนข้อหนึ่ง ๆ ของทุกคนให้เสร็จ เพื่อป้องกันการลำเอียง และเพิ่มความเชื่อมั่นในการให้คะแนน

2.2 ควรตรวจให้คะแนนข้อหนึ่ง ๆ ให้เสร็จ โดยปราศจากการรบกวนหรือ การหยุดพักเป็นเวลานาน ๆ

2.3 ควรมีการสุ่มตรวจข้อสอบ โดยไม่ต้องเรียงลำดับคนแรกไปถึงคนสุดท้ายในทุก ๆ ข้อ เพื่อป้องกันความลำเอียง

2.4 ไม่ควรดูชื่อผู้ตอบ วิธีป้องกันให้ผู้ตอบเขียนชื่อด้านหลังของกระดาษคำตอบแทนที่จะเป็นหน้าแรกของกระดาษคำตอบ

2.5 ไม่ควรนำปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับเนื้อหาสาระของการตอบมาพิจารณา เช่น ลายมือ ลำนวน ภาษา การสะกด แต่ถ้าผู้ตรวจเน้นว่าเป็นสิ่งสำคัญควรแจ้งให้ผู้ตอบทราบล่วงหน้าว่า ปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อคะแนน พร้อมทั้งแยกคะแนนส่วนนี้ไว้ต่างหาก

2.6 ควรใช้ผู้ตรวจให้คะแนน 2 คน หรือมากกว่า เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของการให้คะแนน ถ้าหากหาผู้ตรวจมากกว่า 1 คนไม่ได้ อาจใช้ผู้ตรวจคนเดียวตรวจซ้ำ 2 ครั้ง โดยเว้นช่วงเวลาในการตรวจพร้อมทั้งสลับลำดับที่ของข้อสอบ

3. จัดทำรายงานผลการให้คะแนนและเกรด พร้อมทั้งข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดของผู้ตอบ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบว่าตนมีจุดบกพร่องด้านใดเพื่อซ่อมเสริม และเพื่อายแก้การชี้แจงถึงผลการให้คะแนนและการตัดเกรด

3. หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษา

ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน ครูจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กมีความสนใจและเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ ธรรมชาติกร พวงเกษม ได้ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีจิตวิทยา สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล การเรียนการสอนภาษาไทย ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลมากเพราะสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันของเด็ก ส่งผลให้ใช้ภาษาและการเรียนรู้ที่ต่างกัน

2. ความพร้อม คือสภาพความเจริญเติบโตของร่างกาย ความรู้สึก พื้นฐาน และความสนใจที่จะรับรู้สิ่งที่ครูสอนให้ ซึ่งมีองค์ประกอบ คือ วุฒิภาวะ ประสบการณ์เดิม และความสัมพันธ์ของบทเรียนกับตัวเด็ก

3. กระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีผลมาจากการที่บุคคลได้รับประสบการณ์ ที่มีผลต่อความเจริญงอกงามของบุคคลทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งทำให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้

4. ลักษณะของการเรียนรู้ เด็กจะเรียนรู้ได้นั้น เกิดจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

5. เป้าหมายการเรียนรู้ การตั้งเป้าหมายของครูก่อนสอนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ เป็นการกระตุ้นความสนใจในบทเรียนให้มากขึ้น เมื่อนักเรียนรู้ว่าจุดมุ่งหมายของการเรียนคืออะไร เรียนแล้วจะได้รับสารประโยชน์อย่างไร ดังนั้นครูผู้สอนต้องตั้งจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมไว้ในแต่ละบทเรียน วิธีที่ดีอีกประการหนึ่งคือ ให้นักเรียนช่วยกันตั้งเป้าหมายในการเรียนแต่ละเรื่องไว้

6. การเรียนรู้โดยการฝึกฝน การฝึกหัดบ่อย ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ผลเร็วยิ่งขึ้นภาษาไทยเป็นวิชาทักษะการฝึกฝน จะทำให้เกิดความแม่นยำในเนื้อหาได้ดีขึ้นโดยเฉพาะในเรื่องการใช้ภาษา การเรียน การอ่าน ต่าง ๆ ถ้าได้ทำบ่อย ๆ ความชำนาญจะเกิดขึ้น เขียนคำผัดน้อยลง ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น

7. การเรียนรู้โดยการลงมือกระทำด้วยตนเอง การได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เอง จะเกิดการเรียนรู้ เพราะเป็นประสบการณ์ตรง

8. กฎแห่งผล ผลแห่งปฏิกิริยาตอบสนองใดเป็นที่พอใจ บุคคลย่อมกระทำการกิจกรรมนั้น ซ้ำอีก แต่หากผลของการปฏิกิริยาใดไม่เป็นที่พอใจ บุคคลก็จะเลี่ยงไม่กระทำการปฏิกิริยานั้นอีก การตรวจผลการทำของนักเรียนและแจ้งผลให้ผู้เรียนทราบอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ผู้เรียนเห็นข้อดี และข้อด้อยของตนเองย่อมเกิดกำลังใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของตน และแสวงหาวิถีทางที่ถูกต้อง ในการแก้ปัญหาในการเรียนการใช้ภาษา ทั้งการพูดและการเขียน หากมีการวัดผลโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมด้วยจะเป็นการดี เพราะนอกจากจะทำให้นักเรียนทราบผลของการฝึกหัด หรือการเรียนของตนโดยรวดเร็วแล้วยังทำให้เกิดความภูมิใจว่านักเรียนมีส่วนคนนี้ พบข้อถูกต้องและข้อคิดด้วยตนเอง

9. กฎแห่งการนำไปใช้ การเรียนรู้จะเกิดผลดีเมื่อนำความรู้ที่นำไปใช้ ภาษาไทยเป็นวิชาที่มีทักษะอย่างแน่นแฟ้นในเนื้อหาวิชาที่ขึ้นอยู่กับการฝึกฝนและการนำไปใช้ ถ้าฝึกฝนไว้ดีแล้วแต่ไม่มีโอกาสใช้ไม่ช้าจะลืม ในการจัดการเรียนการสอนควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนบ่อย ๆ เพราะเมื่อนักเรียนได้ฝึกฝนบ่อยๆจะเกิดความคล่องแคล่วหรือเกิดทักษะเช่นให้นักเรียนฝึกพูดข้อความสั้นๆ บ่อยๆ นักเรียนจะเป็นคนที่กล้าพูดและพูดให้คนฟังรู้เรื่อง

10. กฎแห่งแรงจูงใจ ภาษาไทยเป็นวิชาที่นักเรียนมักไม่สนใจหรือให้ความสนใจน้อย เพราะนักเรียนต่างคิดว่าเป็นเรื่องที่รู้อยู่แล้ว และใช้อยู่เป็นประจำ ดังนั้นการสอนที่จะให้ได้ผลต้องอาศัยแรงจูงใจเป็นสำคัญแรงจูงใจที่สำคัญที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้แก่ บุคลิกภาพของครู วิธีสอน ความสำเร็จผลในการเรียนของผู้เรียน การยกย่องชมเชยหรือการตำหนิ สื่อการเรียน การได้มีโอกาสเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ผู้อื่น ผลงานมีโอกาสได้รับการเผยแพร่

11. การเสริมกำลังใจเป็นการให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเองที่ตนเองทำอะไรถูกต้องเหมาะสมแล้วได้รับความชมเชย การเสริมกำลังใจทำได้โดยการพูดคุยยกย่องชมเชย การให้รางวัลการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และการสนับสนุนให้เมื่อทราบว่านักเรียนมีความสามารถ

4. การอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาหาความรู้ และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้วยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับ และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เรื่องต่างๆ

การอ่านที่ดีมีประสิทธิภาพ จะต้องอ่านแล้วจับใจความได้ สรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้แต่การสำรวจการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนพบว่า ปัญหาที่สำคัญในการอ่านของผู้เรียนคืออ่านแล้วจับใจความสำคัญไม่ได้ ไม่สามารถสรุปประเด็นได้ ไม่สามารถแยกความรู้ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นไม่สามารถแยกใจความสำคัญกับใจความรองได้ ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควรทั้งยังเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเรียนรู้และการศึกษาวิชาต่างๆด้วย [3]

องค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านมีหลายประการ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2545 : 7-8) ได้เสนอแนะไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านสังคม สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวนักเรียนในการสอน ครูจำเป็นต้องคำนึงถึงสภาพของสังคมและพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนาที่นับถือ การจัดอุปกรณ์ที่สอดคล้องกับพื้นฐานทางสังคมจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น

2. องค์ประกอบทางด้านความพร้อม เป็นความพร้อมทางด้านร่างกาย อารมณ์และสติปัญญาที่สามารถเริ่มต้นอ่านได้

3. องค์ประกอบทางด้านโรงเรียน โรงเรียนเป็นสถาบันที่สำคัญในการจัดบรรยากาศ หรือกิจกรรมให้ตอบสนองกับความต้องการของนักเรียน ดังนั้นบุคคลในโรงเรียนควรดำเนินการดังนี้ คือ จัดห้องเรียนให้ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน จัดแผนการพัฒนาการอ่านในโรงเรียน จัดทำระเบียบวินัยที่เหมาะสมเกี่ยวกับการพัฒนาในการอ่านของนักเรียน

ดังจะเห็นได้ว่า การอ่านจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน ซึ่งแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกัน

การอ่านจับใจความ คือ การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มที่เป็นส่วนใจความสำคัญ และส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง

ใจความสำคัญของเรื่อง คือ ข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่นๆ ในย่อหน้านั้นหรือเรื่องนั้นทั้งหมด ข้อความอื่นๆ เป็นเพียงส่วนขยายใจความสำคัญเท่านั้น ข้อความหนึ่งหรือตอนหนึ่งจะมีใจความสำคัญที่สุดเพียงหนึ่งเดียว นอกนั้นเป็นใจความรอง คำว่าใจความสำคัญนี้ ผู้รู้ได้เรียกไว้เป็นหลายอย่าง เช่น ข้อคิดสำคัญของเรื่อง แก่นของเรื่อง หรือ ความคิดหลัก ของเรื่องแต่จะเป็นอย่างไรก็ตาม ใจความสำคัญก็คือสิ่งที่ป็นสาระที่สำคัญที่สุดของเรื่องนั่นเอง

ใจความสำคัญส่วนมากจะมีลักษณะเป็นประโยค ซึ่งอาจปรากฏอยู่ในส่วนใดส่วนหนึ่งของย่อหน้าก็ได้

จุดที่พบใจความสำคัญของเรื่องในแต่ละย่อหน้ามากที่สุดคือ ประโยคที่อยู่ตอนต้นย่อหน้า เพราะผู้เขียนมักบอกประเด็นสำคัญไว้ก่อน แล้วจึงขยายรายละเอียดให้ชัดเจน รองลงมาคือประโยคตอนท้ายย่อหน้าโดยผู้เขียนจะบอกรายละเอียดหรือประเด็นย่อยก่อน แล้วจึงสรุปด้วยประโยคที่เป็นประเด็นไว้ภายหลัง สำหรับจุดที่พบใจความสำคัญยากขึ้นก็คือ ประโยคตอนกลางย่อหน้า ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ความสังเกตและพิจารณาให้ดี ส่วนจุดที่หาใจความสำคัญยากที่สุดคือย่อหน้าที่ไม่มีประโยคใจความสำคัญปรากฏชัดเจน อาจมีประโยค หรืออาจอยู่รวมๆกันในย่อหน้าก็ได้ ซึ่งผู้อ่านจะต้องสรุปออกมาเอง

กิตติชัย สุชาติโนบล [4] ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการใช้เทคนิคการตั้งคำถามของครูที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และพฤติกรรมของ กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม ซึ่งผู้ศึกษา ออกแบบขึ้นหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ทั้งในภาพรวมและในสมรรถภาพย่อย ทั้งนี้เนื่องมาจากการสอนโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม ซึ่งผู้ศึกษาออกแบบขึ้น ผู้ศึกษายึดแนวการตั้งคำถามตาม รูปแบบของบลูม ซึ่งผู้ศึกษา จะเน้นการใช้คำถามในระดับสูง อันได้แก่ คำถามระดับการ นำไปใช้ การวิเคราะห์ การ

สังเคราะห์และการประเมินค่า ซึ่งเป็นคำถามที่มุ่งฝึกฝนให้นักเรียน รู้จักการคิดวิเคราะห์เพื่อหาเหตุผลของสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จึงเป็นแนวทางตั้งคำถามที่ทำให้ นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนอันนำไปสู่การพัฒนากระบวนการทางความคิดอย่างต่อเนื่อง และมีเหตุผล นักเรียนจะเกิดมโนคติ ด้วยตนเอง ตลอดจนการสอนโดยใช้รูปแบบคำถามดังกล่าว ครูผู้สอนสามารถมุ่งเน้นการใช้คำถามที่สอดคล้องในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนโดยเริ่มจากการใช้คำถามในการสำรวจความรู้พื้นฐานของนักเรียนเพื่อประเมินความรู้และประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมเข้าสู่ประสบการณ์ใหม่ นักเรียนจะถูกกระตุ้นให้เกิดกระบวนการคิด ในการสืบเสาะหาความรู้ตลอดเวลาเป็นการช่วยให้ นักเรียนฝึกใช้ความคิดเพื่อแก้ปัญหา ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการพัฒนาความคิดในระดับสูงและเป็นความคิดสร้างสรรค์

สุพัตรา สุรภักดี [5] ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงเกินกว่ากลุ่มควบคุม โดยคะแนนพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่าน ภาษาไทยที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีซี ไอ อาร์ ซี สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนปกติ ทั้งนี้เป็นเพราะการเรียนโดยวิธีซี ไอ อาร์ ซี มีกิจกรรมที่นักเรียนต้องทำงานร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับทักษะในการอ่านคือการอ่าน การสะกดคำ การค้นหาความหมายของคำศัพท์และการนำคำศัพท์ไปแต่งประโยค การค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านและการสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านตามความเข้าใจและความคิดเห็นของตนเอง กิจกรรมเหล่านี้เป็นการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างกว้างขวาง สามารถแสดงออกได้โดยการแปลความ การตีความและการขยายความ แสดงว่าการเรียนโดยวิธีซี ไอ อาร์ ซี ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจการอ่านมากขึ้น

จากการศึกษาในส่วนของเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องประโยชน์ของการศึกษา ปัญหาการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา นั้นทำให้ผู้วิจัยเชื่อว่า หากได้ทำการศึกษาถึงปัญหาการตอบข้อสอบบรรยายจะช่วยหาข้อสรุปต่อการตอบข้อสอบบรรยาย และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขในการตอบข้อสอบบรรยาย ซึ่งผลของการวิจัยนี้จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการตอบข้อสอบบรรยาย ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย
5. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
6. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ หลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่องชั้นปีที่ 2 ภาคปกติของสาขาการจัดการทั่วไป การจัดการสำนักงาน การจัดการอุตสาหกรรม การตลาด การบัญชี และระบบสารสนเทศที่ลงทะเบียนใน ภาคการศึกษา 2/2553 จำนวน 439 คน

1.2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ หลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่องชั้นปีที่ 2 ภาคปกติของสาขาการจัดการทั่วไป การจัดการสำนักงาน การจัดการอุตสาหกรรม การตลาด การบัญชี และระบบสารสนเทศที่ลงทะเบียนใน ภาคการศึกษา 2/2553 สาขาละ 30 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 180 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1. ตัวแปรอิสระ

2.1.1. ข้อมูลชีวปัจจัย

- แยกลักษณะทางเพศ คือ ชาย หญิง
- แยกสาขาเรียน คือ การจัดการทั่วไป การจัดการสำนักงาน การจัดการอุตสาหกรรม การตลาด การบัญชี และระบบสารสนเทศ
- แยกสถาบันการศึกษาเดิม คือ รัฐบาล และเอกชน

2.1.2. การเรียนการสอนตามสภาพจริง ประกอบด้วย 3 ด้านคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน และด้านผู้เรียน

2.1.3. ทักษะความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ

2.1.4. ลักษณะข้อสอบบรรยาย

2.2. ตัวแปรตาม คือ ปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการตอบข้อสอบบรรยายของ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแบบสอบถามเพื่อใช้สำหรับหาสาเหตุถึงปัญหาการตอบข้อสอบบรรยาย ซึ่งประกอบด้วย 5 ส่วนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลชีวประวัติและของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนการสอนตามสภาพจริง ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ข้อ 1-10 ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ข้อ 11-17 และด้านผู้เรียน ข้อ 18-26 รวมทั้งสิ้น 26 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ลักษณะของข้อคำถามเป็นคำถามแบบ 4 ตัวเลือก (ก, ข, ค และ ง) จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะของข้อสอบบรรยาย ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถนำข้อคิดเห็นดังกล่าวมาวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหา ข้อสรุปของสาเหตุในการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษา

4. วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

4.1. การสร้างแบบสอบถามประเมินความสามารถในการตอบข้อสอบบรรยาย

4.1.1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจ ผู้วิจัยได้ศึกษาการสร้างแบบประเมินจากตำราการวัดผลทางการศึกษาของ (เพ็ญศรี เศรษฐวงษ์, 2549) โดกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert's Scale)

4.1.2. ศึกษาข้อความที่แสดงถึงความสามารถในการตอบข้อสอบบรรยาย และสร้างแบบสอบถามประเมินโดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน คือตอนที่ 1 เป็นแบบเลือกค่าได้เพียงค่าเดียว จำนวน 3 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ข้อ 1-10 ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ข้อ 11-17 และด้านผู้เรียน ข้อ 18-26 รวมทั้งสิ้น 26 ข้อ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะความ

สามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ลักษณะของข้อคำถามเป็นคำถามแบบ 4 ตัวเลือก (ก, ข, ค และ ง) จำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะของข้อสอบบรรยาย ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 7 ข้อ ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถนำข้อคิดเห็นดังกล่าวมาวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหา ข้อสรุปของสาเหตุในการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษา

5. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

5.1. การคุณภาพแบบแบบสอบถามประเมินความสามารถในการตอบข้อสอบบรรยาย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนที่ไม่ใช่เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำนวน 30 ชุด และนำมาหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบัก โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient Method) ซึ่งกำหนดค่าแอลฟา 0.75 โดยผลการทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามครั้งนี้ พบว่าแบบสอบถามความสามารถในการตอบข้อสอบบรรยาย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

6. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องชั้นปีที่ 2 ภาคปกติของสาขาการจัดการทั่วไป การจัดการสำนักงาน การจัดการอุตสาหกรรม การตลาด การบัญชี และระบบสารสนเทศที่ลงทะเบียนใน ภาคการศึกษา 2/2553

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงซึ่งจำนวนคือ 180 ตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องชั้นปีที่ 2 ภาคปกติของสาขาการจัดการทั่วไป การจัดการสำนักงาน การจัดการอุตสาหกรรม การตลาด การบัญชี และระบบสารสนเทศที่ลงทะเบียนใน ภาคการศึกษา 2/2553 สาขาละ 30 คน โดยการส่งแบบสอบถาม และรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาเป็นจำนวนเท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้และเมื่อได้รับแบบสอบถามคืน จึงทำการตรวจสอบความถูกต้องของการตอบแบบสอบถาม คัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ นำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้เริ่มดำเนินการในช่วงภาคเรียนที่ 2/2553 ถึง 1/2553 เป็นระยะเวลา 32 สัปดาห์ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในบางสาขาไม่มีรายวิชาที่มีการสอบด้วยข้อสอบบรรยายทั้งในส่วนของกลางภาค และปลายภาค จึงจำเป็นต้องให้มีการเรียนการสอนในสาขาดังกล่าวที่มีการสอบด้วยข้อสอบบรรยาย เพื่อความสมบูรณ์ ถูกต้อง และครบถ้วนในการวิจัย จนทำให้สามารถรวบรวมแบบสอบถามได้จำนวนทั้งสิ้น 180 ชุด

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

7.1. การจัดกระทำข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้รับข้อมูลจากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมมาแล้วนั้น ได้นำมาลงรหัสและทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Statistical Package for the Social Sciences:SPSS เพื่อการหาค่าทางสถิติพื้นฐาน ในแบบสอบถามตอนที่ 1 ได้แก่ การหาค่าความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ในแบบสอบถามตอนที่ 2-4 ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (mean) วิเคราะห์ t-test และวิเคราะห์ความแตกต่างด้วย One Way ANOVA สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 5 ส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน

เพื่อให้การแปลความหมายในส่วนของ การวิเคราะห์ข้อมูลสอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในแบบสอบถามตอนที่ 2 และ 4 ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง และลักษณะของข้อสอบบรรยาย ดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามในแต่ละข้อแล้วนำมาแปลความหมายด้วยเกณฑ์ประเมิน โดยใช้ช่วงห่าง 5 ช่วงดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายความว่า มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายความว่า มีระดับความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายความว่า มีระดับความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายความว่า มีระดับความพึงพอใจสำคัญมาก

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายความว่า มีระดับความพึงพอใจสำคัญมากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ศีกษาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขในการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ผู้วิจัยได้นำเสนอจากการกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และลำดับขั้นตอนนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลการวิจัยเรื่อง ศีกษาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขในการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา โดยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจำนวนประชากรทั้งสิ้น 439 คนซึ่งได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 180 ตัวอย่าง พบว่าแบบสอบถามที่ได้รับตอบกลับมาแล้วนำมาใช้สำหรับการวิเคราะห์นั้นมีจำนวน 180 ชุด ซึ่งเป็นไปตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

สำหรับการวิเคราะห์และเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Statistical Package for the Social Sciences:SPSS เพื่อการหาค่าทางสถิติพื้นฐานในแบบสอบถามตอนที่ 1 ได้แก่ การหาค่าความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ในแบบสอบถามตอนที่ 2-4 ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (mean) วิเคราะห์ t-test และวิเคราะห์ความแตกต่างด้วย One Way ANOVA สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 5 เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา

ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้ตารางเพื่อแสดงผลประกอบคำบรรยาย โดยอาศัยหลักการ และทฤษฎีที่ได้อธิบายไว้ในบทที่ 3 เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลรวมถึงลำดับขั้นตอนนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกเป็น 7 ตอนมีรายละเอียดดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
SD	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน ค่าสถิติทดสอบ t
Sig	แทน ค่าความน่าจะเป็น
*	แทน ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะข้อสอบบรรยาย

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ทดสอบความแตกต่างของการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงในแต่ละด้าน

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

	ชีวปัจจัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	57	31.7
	หญิง	123	68.3
	รวม	180	100.0
สาขา			
	การจัดการทั่วไป	30	16.7
	การจัดการสำนักงาน	30	16.7
	การจัดการอุตสาหกรรม	30	16.7
	การตลาด	30	16.7
	การบัญชี	30	16.7
	ระบบสารสนเทศ	30	16.7
	รวม	180	100.0
สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. จากสถาบันการศึกษา			
	รัฐบาล	94	52.2
	เอกชน	86	47.8
	รวม	180	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม อธิบายและนำเสนอผลการศึกษาดังนี้

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 68.3 และเพศชาย ร้อยละ 31.7
2. สาขา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสาขาการจัดการทั่วไป สาขาการจัดการสำนักงาน สาขาการจัดการอุตสาหกรรม สาขาการตลาด สาขาการบัญชี และสาขาาระบบสารสนเทศ ร้อยละ 16.7 ในแต่ละสาขาที่กล่าวมา
3. สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. จากสถาบันการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาจากสถาบันการศึกษาของรัฐบาลร้อยละ 52.2 และเอกชนร้อยละ 47.8

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ประเด็น	$\bar{X}$ (n=180)	SD	ระดับ
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน			
1 บรรยายศาสตร์เรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	4.00	0.579	มาก
2 ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง พร้อมแนะนำแหล่งความรู้เพิ่มเติม	3.84	0.694	มาก
3 พัฒนาผู้เรียนให้เกิดแนวคิดเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างสรรค์	3.87	0.743	มาก
4 มีกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.82	0.718	มาก
5 นักเรียนมีการโต้ตอบสื่อสารกับครูถึงความเข้าใจในเนื้อหาหรือแนวคิดสำคัญ	3.69	0.792	มาก
6 ครูใช้คำถามให้นักเรียนเชื่อมโยง ประยุกต์ใช้แนวความคิดหลักเพื่อแก้ปัญหา และให้เหตุผลในการใช้กลวิธีและตอบคำถามนั้น	3.67	0.777	มาก
7 ครูใช้คำถามให้นักเรียนประยุกต์ใช้เรื่องที่เรียนเข้ากับเรื่องอื่น ๆ ได้	3.83	0.858	มาก
8 ครูให้ความสำคัญและตอบสนองต่อคำถามของนักเรียน	4.00	0.805	มาก
9 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงหารูปแบบอื่น ๆ ในการเรียนรู้หรือหาคำตอบ	3.68	0.760	มาก
10 รูปแบบการสอนและกิจกรรมที่หลากหลายในเชิงบูรณาการ	3.58	0.798	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.79	0.500	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, $SD. = 0.500$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายชื่อ พบว่า มี 2 ข้อที่มีระดับความพึงพอใจค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.00$) สำหรับด้านกิจกรรมการเรียนการสอนคือประเด็น บรรยายการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และครูให้ความสำคัญและตอบสนองต่อคำถามของนักเรียน

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน

ประเด็น	$\bar{X}$ (n=180)	SD	ระดับ
ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน			
1 มีเอกสารและสื่อประกอบในการเรียนรู้	4.23	0.783	มากที่สุด
2 มีการใช้สื่อที่หลากหลายรูปแบบมาใช้ในการเรียนการสอน (สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์)	3.84	0.799	มาก
3 สื่อที่ใช้สามารถเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่สอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น	3.88	0.662	มาก
4 มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน	3.83	0.795	มาก
5 สื่อการสอนมีการจัดพิมพ์ถูกต้องเหมาะสมสำหรับเป็นเอกสารประกอบการสอน	3.84	0.641	มาก
6 ขนาดตัวอักษร / ย่อหน้า / วรรคตอนถูกต้อง	3.90	0.733	มาก
7 เรียงลำดับหัวข้อตามความสำคัญของเนื้อหาวิชา	3.87	0.808	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน	3.91	0.507	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, $SD. = 0.507$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายชื่อ พบว่า มี 1 ข้อที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือประเด็น มีเอกสารและสื่อประกอบในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.23$, $SD. = 0.783$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือประเด็นมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.83$, $SD. = 0.795$)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงด้านผู้เรียน

ประเด็น	$\bar{X}$ (n=180)	SD	ระดับ
ด้านผู้เรียน			
1 การเตรียมความพร้อมก่อนเรียน	3.57	0.846	มาก
2 การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	3.69	0.807	มาก
3 มีการสร้างคำอธิบายในกระบวนการเรียนรู้และข้อมูลของนักเรียนด้วยตนเอง	3.67	0.783	มาก
4 ความกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	3.73	0.901	มาก
5 ความตรงต่อเวลาและความสม่ำเสมอในการเข้าเรียน	4.03	0.845	มาก
6 ได้ใช้ทักษะการคิดขั้นสูง หรือมีผลงานที่เกิดจากทักษะการคิดขั้นสูง	3.68	0.767	มาก
7 มีการทำงานเป็นกลุ่ม หรือทีม	4.10	0.686	มาก
8 มีการนำเสนอผลงาน	3.80	0.881	มาก
9 การนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ หรือการเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน	3.91	0.881	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.79	0.533	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง ด้านผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, $SD. = 0.533$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายชื่อ พบว่า มี 2 ข้อที่มีระดับความพึงพอใจค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือประเด็น ผู้เรียนมีการทำงานเป็นกลุ่ม หรือทีม ($\bar{X} = 4.10$, $SD. = 0.686$) และความตรงต่อเวลาและความสม่ำเสมอในการเข้าเรียน ($\bar{X} = 4.03$, $SD. = 0.845$)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ

ทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับคะแนน		
8	2	1.1
7	7	3.9
6	19	10.6
5	38	21.1
4	39	21.7
3	38	21.1
2	22	12.2
1	15	8.3
รวม	180	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้เรียนมีระดับทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญส่วนใหญ่ได้ระดับคะแนนต่ำกว่า 5 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 63.3 และผู้ที่ได้ระดับคะแนน 5 คะแนนขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 36.7 โดยผู้เรียนส่วนใหญ่ได้ระดับคะแนน 4 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 21.7

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะข้อสอบบรรยาย

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามต่อลักษณะข้อสอบบรรยาย

ประเด็น	$\bar{X}$ (n=180)	SD	ระดับ
1 ข้อสอบครอบคลุมเนื้อหาที่ได้สอน	3.83	0.675	มาก
2 ข้อสอบมีความเหมาะสมของปริมาณข้อสอบกับเวลา	3.34	0.800	ปานกลาง
3 ข้อสอบมีการกระจายความยากง่ายของข้อสอบ	3.56	0.771	มาก
4 ข้อสอบมีการใช้ถ้อยคำ ภาษาที่ชัดเจนและรัดกุม	3.76	0.737	มาก
5 ข้อสอบมีความถูกต้องของเนื้อหา	3.87	0.701	มาก
6 ข้อสอบมีการจัดพิมพ์อย่างถูกต้อง	3.82	0.780	มาก
7 ข้อสอบมีคำสั่ง คำอธิบาย และข้อมูลประกอบที่จำเป็นอย่างครบถ้วน	3.91	0.715	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.79	0.532	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อคุณลักษณะข้อสอบบรรยาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, $SD. = 0.532$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายชื่อ พบว่า มีเพียงข้อเดียวที่มีระดับความพึงพอใจในระดับปานกลาง คือประเด็น ข้อสอบมีความเหมาะสมของปริมาณข้อสอบกับเวลา ($\bar{X} = 3.34$, $SD. = 0.800$)

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้าน

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

ด้าน	n = 180	$\bar{X}$	SD	t-test	Sig
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
ชาย	57	3.83	0.392	0.658	0.511
หญิง	123	3.69	0.543		
ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน					
ชาย	57	3.89	0.459	-0.382	0.703
หญิง	123	3.92	0.529		
ด้านผู้เรียน					
ชาย	57	3.77	0.529	-0.470	0.639
หญิง	123	3.81	0.537		

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงในด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน และด้านผู้เรียนมากกว่าเพศชาย มีเพียงด้านกิจกรรมการเรียนการสอนที่กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงมากกว่าเพศหญิง อย่างไรก็ตามเมื่อทำการทดสอบความต่างของระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t-test พบว่าไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงในแต่ละด้าน จำแนกสาขา

ด้าน	$\bar{X}$	SD	F	Sig
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.79	0.500	6.303	0.000*
ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน	3.91	0.507	10.464	0.000*
ด้านผู้เรียน	3.79	0.533	0.967	0.440

จากตารางที่ 4.8 เมื่อทำการทดสอบความต่างของของการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน จำแนกสาขา โดยใช้สถิติ One Way ANOVA พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่สำหรับด้านผู้เรียนพบว่าไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงในแต่ละด้าน จำแนกสถาบันการศึกษา

ด้าน	n = 180	$\bar{X}$	SD	t-test	Sig
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
รัฐบาล	94	3.83	0.453	1.153	0.251
เอกชน	86	3.75	0.545		
ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน					
รัฐบาล	94	4.03	0.445	3.414	0.001
เอกชน	86	3.78	0.539		
ด้านผู้เรียน					
รัฐบาล	94	3.75	0.540	-1.047	0.296
เอกชน	86	3.84	0.525		

จากตารางที่ 4.9 เมื่อทำการทดสอบความต่างของของการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน จำแนกสถาบันการศึกษา โดยใช้สถิติ t-test พบว่าด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านผู้เรียนไม่แตกต่างกัน แต่สำหรับด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนมีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ จำแนกสถาบันการศึกษา

สถาบันการศึกษา	n = 180	$\bar{X}$	S.D.	Sig
รัฐบาล	94	3.60	1.540	0.014
เอกชน	86	4.19	1.649	

จากตารางที่ 4.10 ทดสอบความแตกต่างของทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ จำแนกสถาบันการศึกษา โดยใช้สถิติ t-test พบว่ามีความแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาถึงปัญหาการตอบข้อสอบบรรยาย ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ในประเด็นต่าง ๆ ที่ได้นำเสนอจะทำให้ทราบสาเหตุและแนวทางการแก้ไขในการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ และระดับความพึงพอใจในของผู้เรียนที่มีต่อระบบการเรียนการสอนตามสภาพจริง ทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ ลักษณะข้อสอบบรรยาย สามารถนำผลการวิเคราะห์ที่ได้ศึกษาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่มีข้อสอบบรรยายเพื่อใช้ในการประเมินและวัดผลในรายวิชาต่าง ๆ ของทางคณะบริหารธุรกิจ และพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มทักษะ และโอกาสในการใช้ภาษาไทยได้อย่างเหมาะสมสำหรับข้อสอบบรรยาย รวมถึงผู้ที่สนใจจะศึกษาด้วยตนเอง ตามแนวความคิดประเมินและวัดผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขในการตอบข้อสอบบรรยาย ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาการตอบข้อสอบบรรยาย ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาลักษณะการเรียนการสอนตามสภาพจริง วิธีการดำเนินการวิจัยจึงเป็นสำรวจเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการตอบข้อสอบบรรยายโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยทดสอบระบบกับผู้เรียนซึ่งเป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ และรวบรวมวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุป ข้อมูลส่วนหนึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ ชีวิตปัจจัย การจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง ทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ ลักษณะข้อสอบบรรยาย รวมถึงข้อเสนอแนะในการตอบข้อสอบบรรยาย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติของสาขาการจัดการทั่วไป การจัดการสำนักงาน การจัดการอุตสาหกรรม การตลาด การบัญชี และระบบสารสนเทศที่ลงทะเบียนใน ภาคการศึกษา 2/2553 จำนวน 439 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องชั้นปีที่ 2 ภาคปกติของสาขาการจัดการทั่วไป การจัดการสำนักงาน การจัดการอุตสาหกรรม

การตลาด การบัญชี และระบบสารสนเทศที่ลงทะเบียนใน ภาคการศึกษา 2/2553 สาขาละ 30 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 180 คน ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีแบบเจาะจง (Purposing Sampling)

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) เพื่อหาค่าทางสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 ได้แก่ การหาค่าความถี่ (frequencies) ค่าร้อยละ (percentage) สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 2-4 ส่วนที่หนึ่ง ค่าทางสถิติได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) วิเคราะห์ t-test และวิเคราะห์ความแตกต่างด้วย One Way ANOVA สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 5 ส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงสาเหตุของการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ
2. ได้ทราบถึงแนวทางแก้ไขในการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ
3. สามารถระบุเป็นตัวชี้วัดในรายงานการประเมินตนเอง SAR ของคณะบริหารธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลชีวปัจจัยของผู้เรียนพบว่า จำนวนและร้อยละข้อมูลชีวปัจจัยของผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 68.3 และเพศชาย ร้อยละ 31.7 สาขาของกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสาขาการจัดการทั่วไป สาขาการจัดการสำนักงาน สาขาการจัดการอุตสาหกรรม สาขาการตลาด สาขาการบัญชี และสาขาระบบสารสนเทศ ร้อยละ 16.7 ในแต่ละสาขาที่กล่าวมา สถาบันการศึกษาเดิมจากการสำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาจากสถาบันการศึกษาของรัฐบาลร้อยละ 52.2 และเอกชนร้อยละ 47.8

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง

เมื่อทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างโดยให้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($= 3.79$, $SD. = 0.500$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายชื่อ พบว่า มี 2 ข้อที่มีระดับความพึงพอใจค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($= 4.00$) สำหรับด้านกิจกรรมการเรียนการสอนคือประเด็น บรรยายการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และครูให้ความสำคัญและตอบสนองต่อคำถามของนักเรียน

เมื่อทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างโดยให้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($= 3.91$, $SD. = 0.507$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายชื่อ พบว่า มี 1 ข้อที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือประเด็น มีเอกสารและสื่อประกอบในการเรียนรู้ ($= 4.23$, $SD. = 0.783$) และประเด็นที่มีค่า

เฉลี่ยน้อยที่สุดคือประเด็นมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน (= 3.83, SD. = 0.795)

เมื่อทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างโดยให้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง ด้านผู้เรียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก (= 3.79, SD. = 0.533) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายชื่อ พบว่า มี 2 ข้อที่มีระดับความพึงพอใจค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือประเด็น ผู้เรียนมีการทำงานเป็นกลุ่ม หรือทีม (= 4.10, SD. = 0.686) และความตรงต่อเวลาและความสม่ำเสมอในการเข้าเรียน (= 4.03, SD. = 0.845)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ

ข้อมูลทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ จำนวนและร้อยละของผู้เรียนมีระดับทักษะความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญส่วนใหญ่ได้ระดับคะแนนต่ำกว่า 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 63.3 และผู้ที่ได้ระดับคะแนน 5 คะแนนขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 36.7 โดยผู้เรียนส่วนใหญ่ได้ระดับคะแนน 4 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 21.7

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะข้อสอบบรรยาย

เมื่อทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างโดยให้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อลักษณะข้อสอบบรรยาย พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อคุณลักษณะข้อสอบบรรยาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก (= 3.79, SD. = 0.532) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายชื่อ พบว่า มีเพียงข้อเดียวที่มีระดับความพึงพอใจในระดับปานกลาง คือประเด็น ข้อสอบมีความเหมาะสมของปริมาณข้อสอบกับเวลา (= 3.34, SD. = 0.800)

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้าน

เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภายใต้สภาพจริง จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงในด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน และด้านผู้เรียนมากกว่าเพศชาย มีเพียงด้านกิจกรรมการเรียนการสอนที่กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงมากกว่าเพศหญิง อย่างไรก็ตามเมื่อทำการทดสอบความต่างของระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t-test พบว่าไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภายใต้สภาพจริง จำแนกตามสาขา โดยใช้สถิติ One Way ANOVA พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่สำหรับด้านผู้เรียนพบว่าไม่แตกต่างกัน

เมื่อทำการทดสอบความต่างของของการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน จำแนกสถาบันการศึกษา โดยใช้สถิติ t-test พบว่าด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านผู้เรียนไม่แตกต่างกัน แต่สำหรับด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนมีความแตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่างของทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ
จำแนกสถาบันการศึกษา โดยใช้สถิติ t-test พบว่ามีความแตกต่างกัน

อภิปรายผล

การอภิปรายผล การศึกษาปัญหาการตอบข้อสอบบรรยาย ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา สามารถสรุปถึงปัญหาได้ดังต่อไปนี้

1. การสอบด้วยข้อสอบบรรยายผู้เรียนมองถึงความไม่เหมาะสมของปริมาณข้อสอบที่
สัมพันธ์กับเวลาในการทำข้อสอบมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ข้อสอบไม่มีการกระจายความ
ยากง่ายของข้อสอบ ข้อสอบมีการใช้ถ้อยคำ ภาษาที่ไม่ชัดเจนและรัดกุม ข้อสอบมีการจัดพิมพ์อย่าง
ไม่ถูกต้อง ข้อสอบไม่ครอบคลุมเนื้อหาที่ได้สอน ข้อสอบไม่มีความถูกต้องของเนื้อหา และข้อสอบมี
คำสั่ง คำอธิบาย และข้อมูลประกอบที่จำเป็นไม่ครบถ้วน ตามลำดับ

2. ทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญพบว่ามีทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการทำ
ข้อสอบบรรยายดังผลการทดลองพบว่า ผู้เรียนมีระดับทักษะความสามารถในการอ่านจับใจความ
สำคัญส่วนใหญ่ได้ระดับคะแนนต่ำกว่า 5 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 63.3 และผู้ที่ได้ระดับคะแนน 5
คะแนนขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 36.7 โดยผู้เรียนส่วนใหญ่ได้ระดับคะแนน 4 คะแนนคิดเป็นร้อยละ
21.7 ซึ่งเมื่อทำการทดสอบความต่างของของการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงในด้านกิจกรรม
การเรียนการสอน และด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน จำแนกสาขา โดยใช้สถิติ One
Way ANOVA พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าผู้เรียนให้ความสำคัญกับ
กิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อสำหรับสนับสนุนการเรียนการสอน

3. เมื่อมาพิจารณาความแตกต่างจากสถาบันการศึกษาเดิมที่ผู้เรียนสำเร็จจากระดับ ปวส.
พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านผู้เรียนไม่แตกต่างกัน แต่สำหรับด้านสื่อและสิ่ง
สนับสนุนการเรียนการสอนมีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา และ
การอ่านซึ่งพบว่า สื่อการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน

4. ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนตามสภาพจริง พบว่าผู้เรียนมี
ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและสิ่ง
สนับสนุนการเรียนการสอน และด้านผู้เรียน โดยเฉพาะด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน
ได้ระดับค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ 3.91

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาถึงปัญหาการตอบข้อสอบบรรยาย จำเป็นต้องการกำหนดนโยบายสำหรับการ
ออกข้อสอบของผู้สอน มาจากคณะกรรมการคณะบริหารธุรกิจ เพื่อเป็นแนวทางชัดเจนในการวัด
และประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งทำให้การวัด และประเมินมีประสิทธิภาพ

2. แบบสอบถามยังไม่ได้สอบถามประเด็นในเชิงลึก ตามทฤษฎีของบลูม (Bloom's
Taxonomy) โดยได้แยกจุดมุ่งหมายทางการศึกษาออกเป็น 3 ด้านคือ พุทธิพิสัย (Cognitive Domain)
จิตพิสัย (Affective Domain) และทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ซึ่งด้านด้านพุทธิพิสัยหรือ

ความรู้ ความคิดมีพฤติกรรมแยกย่อยออกไปอีก 6 พฤติกรรมเรียงตามลำดับตั้งแต่พฤติกรรมระดับต่ำที่สุดไปถึงระดับสูงที่สุดดังนี้ 1) ความรู้ความจำ (Knowledge) 2) ความเข้าใจ (Comprehension) 3) การนำไปใช้ (Application) 4) การวิเคราะห์ (Analysis) 5) การสังเคราะห์ (Synthesis) และ 6) การประเมินค่า (Evaluation)

3. ควรมีการสุ่มตัวอย่างโดยการกำหนดตามรายวิชาที่มีการสอบด้วยข้อสอบบรรยาย โดยวัดผลแบบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อดูความสำเร็จของผู้เรียนเพื่อหาประสิทธิภาพของข้อสอบบรรยายของผู้สอนในรายวิชานั้น ซึ่งตรงกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่ผู้สอนเป็นองค์ประกอบหนึ่งสำคัญของความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา

4. วิธีการสอบด้วยข้อสอบบรรยาย สำหรับบางรายวิชา อาจารย์ผู้สอนบางท่านเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถนำเอกสาร หนังสือ ตำรา ที่ใช้ในการเรียนการสอน หรือที่เกี่ยวข้อง เข้าไปในห้องสอบด้วย ทำให้การวัด และประเมินผลอาจมีความคลาดเคลื่อน เนื่องจากผู้เรียนอาจทำการคัดลอกข้อความตามที่ปรากฏอยู่ในเอกสาร หนังสือ ตำรา หรือเอกสารการเรียนการสอน ฉะนั้นควรมีการเลือกรายวิชาที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ผลการทดลองที่แม่นยำ

บรรณานุกรม

- [1] การวัดผล การประเมินผล และการสอบ เข้าถึงได้จาก: <http://www.ipecp.ac.th/cgi-binn/webpili/unit1/level1-4.html> [สืบค้นเมื่อ: 25 ม.ค. 2553].
- [2] ข้อสอบแบบอัตนัย เข้าถึงได้จาก: <http://www.ipecp.ac.th/cgi-binn/webpili/unit6/level6-3.html> [สืบค้นเมื่อ: 25 ม.ค. 2553].
McGraw-Hill Companies, Inc., New York. 2002., 1236 p.
- [3] การอ่านที่ดีมีประสิทธิภาพ เข้าถึงได้จาก :
<http://www.st.ac.th/bhatips/tip49/reading1.html> [สืบค้นเมื่อ: 23 ม.ค. 2553].
- [4] กิตติชัย สุชาติโนบล . ผลการใช้เทคนิคการตั้งคำถามของครูที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และพฤติกรรมของ กลุ่มนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5. 2541.
- [5] สุพัตรา สุรภักดี. การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี. 2544.

ประวัติผู้วิจัย

- นางปาลิตา เอกอรรุ หัวหน้าโครงการ
1. ชื่อ – สกุล นางปาลิตา เอกอรรุ
Mrs. Palita Aekuru
- เลขหมายประจำตัวประชาชน 3909900083829
- ตำแหน่งปัจจุบัน พนักงานราชการ
- หน่วยงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง
จังหวัดสงขลา 90000
โทร. (074) 313176 ต่อ 1751
- ประวัติการศึกษา
ปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.)
คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2525

2. นางสาวรัตนา พัฒนา ผู้ร่วมวิจัย

- ชื่อ – สกุล นางสาวรัตนา พัฒนา
M.riss.Rattana Pattano
- เลขหมายประจำตัวประชาชน 3901100201188
- ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ระดับ 7
- หน่วยงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง
จังหวัดสงขลา 90000
โทร. (074) 317176 ต่อ 1715
- ประวัติการศึกษา
ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.)
คณะบริหารธุรกิจ
วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. 2527
ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2544

3. นางพลอยกนก ชูสวัสดิ์ ผู้ร่วมวิจัย

- ชื่อ – สกุล นางพลอยกนก ชูสวัสดิ์
Ms.Ploykanok Chusawas
- เลขหมายประจำตัวประชาชน 3909800828539
- ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ระดับ 7
- หน่วยงานที่ติดต่อได้ สาขาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง
จังหวัดสงขลา 90000
โทร. (074) 317176 ต่อ 1715
- ประวัติการศึกษา
ปริญญาตรี ระบบสารสนเทศ (BBA. Information system)
คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2533
ปริญญาโท วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (M.Sc.)
คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตหาดใหญ่
พ.ศ. 2549

4. นางสาวภัทร อัมพันสุขโข ผู้ร่วมวิจัย

1. ชื่อ – สกุล นางสาวภัทร อัมพันสุขโข
Mrs.Suwapat Aumpansukko
  2. เลขหมายประจำตัวประชาชน 3909900222730
  3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ระดับ 7
  4. หน่วยงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง
จังหวัดสงขลา 90000
โทร. (074) 317176 ต่อ 1711
5. ประวัติการศึกษา
- ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาตลาด (บธ.บ.)
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตหาดใหญ่
พ.ศ. 2535
- ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.)
มหาวิทยาลัยโยนก พ.ศ. 2540

5. นายจตุพร จิรันดร ผู้ร่วมวิจัย

1. ชื่อ – สกุล นายจตุพร จิรันดร
Mr.Jatuporn Jirundorn
  2. เลขหมายประจำตัวประชาชน 3900100396514
  3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
  4. หน่วยงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง
จังหวัดสงขลา 90000
โทร. (074) 311176 ต่อ 1715
5. ประวัติการศึกษา
- ปริญญาตรี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ (BBA.)
คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตหาดใหญ่
พ.ศ. 2544
- ปริญญาโท วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (M.Sc.)
คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตหาดใหญ่
พ.ศ. 2550

6. นายธีภากรณ์ นฤมาณนลินี ผู้ร่วมวิจัย

1. ชื่อ – สกุล นายธีภากรณ์ นฤมาณนลินี
Mr. Theepakorn Naruemannalinee
2. เลขหมายประจำตัวประชาชน 3909800934690
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
4. หน่วยงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง
จังหวัดสงขลา 90000
โทร. (074) 317176 ต่อ 1715
5. ประวัติการศึกษา
  - ปริญญาตรี เทคโนโลยีสารสนเทศ (B.Sc.IT)
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
พ.ศ. 2543
  - ปริญญาโท วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (M.Sc.)
คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตหาดใหญ่
พ.ศ. 2553

7. นางอันธิกา ทิพย์จันงค์ ผู้ร่วมวิจัย

1. ชื่อ – สกุล นางอันธิกา ทิพย์จันงค์
Mrs. Antika Thipjumnong
2. เลขหมายประจำตัวประชาชน 3901000110580
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ระดับ 6
4. หน่วยงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง
จังหวัดสงขลา 90000
โทร. (074) 317176 ต่อ 1711
5. ประวัติการศึกษา
  - ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขต
เทคนิคกรุงเทพ
  - ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ภาคผนวก ก

แบบประเมินความสามารถในการตอบข้อสอบบรรยาย
นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

แบบประเมินความสามารถในการตอบข้อสอบบรรยาย
นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

คำชี้แจง แบบประเมินความสามารถนี้ เป็นแบบประเมินเพื่อทราบข้อมูลของผู้เรียนในรายวิชาที่มีการสอบด้วยข้อสอบบรรยาย โดยข้อมูลที่ได้จะนำไปเพื่อศึกษาถึงสาเหตุของปัญหาในการตอบข้อสอบบรรยาย ซึ่งไม่มีผลใด ๆ กับคะแนนทั้งสิ้น

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลชีวปัจจัย

ตอนที่ 2 ประเมินการเรียนการสอนตามสภาพจริง

ตอนที่ 3 ทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ

ตอนที่ 4 ลักษณะข้อสอบบรรยาย

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลชีวปัจจัย

1. เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง
------------------------------	-------------------------------
2. สาขา

☐ การจัดการทั่วไป	☐ การจัดการสำนักงาน
☐ การจัดการอุตสาหกรรม	☐ การตลาด
☐ การบัญชี	☐ ระบบสารสนเทศ
3. สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส จากสถาบันการศึกษา

☐ รัฐบาล	☐ เอกชน
---------------------------------	--------------------------------

ตอนที่ 2 ประเมินการเรียนการสอนตามสภาพจริง

ประเด็น		ระดับคะแนน				
		5	4	3	2	1
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
1	บรรยากาศการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน					
2	ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง พร้อมแนะนำแหล่งความรู้เพิ่มเติม					
3	พัฒนาผู้เรียนให้เกิดแนวคิดเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างสรรค์					
4	มีกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
5	นักเรียนมีการโต้ตอบสื่อสารกับครูถึงความเข้าใจในเนื้อหา หรือแนวคิดสำคัญ					
6	ครูใช้คำถามให้นักเรียนเชื่อมโยง ประยุกต์ใช้แนวความคิดหลักเพื่อแก้ปัญหา และให้เหตุผลในการใช้กลวิธีและตอบคำถามนั้น					
7	ครูใช้คำถามให้นักเรียนประยุกต์ใช้เรื่องที่เรียนเข้ากับเรื่องอื่น ๆ ได้					

ประเด็น		ระดับคะแนน				
		5	4	3	2	1
8	ครูให้ความสำคัญและตอบสนองต่อคำถามของนักเรียน					
9	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลองหารูปแบบอื่น ๆ ในการเรียนรู้ หรือหาคำตอบ					
10	รูปแบบการสอนและกิจกรรมที่หลากหลายในเชิงบูรณาการ					
ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน						
11	มีเอกสารและสื่อประกอบในการเรียนรู้					
12	มีการใช้สื่อที่หลากหลายรูปแบบมาใช้ในการเรียนการสอน (สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์)					
13	สื่อที่ใช้สามารถเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่สอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น					
14	มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน					
15	สื่อการสอนมีการจัดพิมพ์ถูกต้องเหมาะสมสำหรับเป็นเอกสารประกอบการสอน					
16	ขนาดตัวอักษร / ย่อหน้า / วรรคตอนถูกต้อง					
17	เรียงลำดับหัวข้อตามความสำคัญของเนื้อหาวิชา					
ด้านผู้เรียน						
18	การเตรียมความพร้อมก่อนเรียน					
19	การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน					
20	มีการสร้างคำอธิบายในกระบวนการเรียนรู้และข้อมูลของนักเรียนด้วยตนเอง					
21	ความกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม					
22	ความตรงต่อเวลาและความสม่ำเสมอในการเข้าเรียน					
23	ได้ใช้ทักษะการคิดขั้นสูง หรือมีผลงานที่เกิดจากทักษะการคิดขั้นสูง					
24	มีการทำงานเป็นกลุ่ม หรือทีม					
25	มีการนำเสนอผลงาน					
26	การนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ หรือการเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน					

ตอนที่ 3 ทักษะความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ โดยให้ผู้เรียนเลือกตอบคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวโดยให้ทำเครื่องหมาย X ลงในช่องคำตอบ

คำถาม		กระดาษคำตอบ			
		ก	ข	ค	ง
1	บุคคลในข้อใด ไม่มี พื้นฐานในการจับใจความ ก. ก่อนอ่านหนังสือทุกครั้ง เก่งจะต้องศึกษาส่วนประกอบต่าง ๆ ภายในหนังสือ ข. น้อยไม่ชอบวรรณคดีไทย เมื่ออ่านเรื่องพระอภัยมณีจึงไม่ค่อยเข้าใจ ค. แดงอ่านเรื่องลูกชวานาได้อย่างรวดเร็ว และเข้าใจเพราะเคยช่วยปูพำนา ง. อยู๋ได้หมายความว่านอนหนังสือ เพราะชอบอ่านหนังสือเกือบทุกประเภท				
2	บุคคลในข้อใด สามารถอ่านจับใจความเรื่องแม่ศรีเรือนได้ง่ายที่สุด ก. ปู่กับย่าของนิคชอบเล่าเรื่องสมัยเด็ก ๆ ของท่านให้ฟัง ข. หน้อยชอบทำอาหารและขนมอบ เช่น คูกี้ก็๊ เล็ก ค. หนูชอบเล่นหม้อข้าวหม้อแกง ง. ย่าดาได้รับการสอนเรื่องการบ้านการเรือนจากคุณย่าทวด				
3	"กล้วยเป็นพืชที่คนไทยรู้จักและนำมาใช้ประโยชน์เป็นเวลานานมากแล้ว กล้วยปลูกง่าย ดูแลง่าย ใบใช้ห่อของ ผลใช้กิน ลำต้นใช้เลี้ยงสัตว์ ดังนั้นเรามาลูกกล้วยกันดีกว่าจะได้มีกล้วยกินกันทุกโรงเรียน" ใจความสำคัญของข้อความนี้คืออะไร ก. กล้วยเป็นพืชที่ปลูกง่าย ข. กล้วยเป็นพืชที่มีประโยชน์มาก ค. กล้วยสามารถกินได้ทุกโรงเรียน ง. กล้วยเป็นพืชที่เลี้ยงสัตว์ได้				
4	"ยีราฟเป็นสัตว์ป่ามีขายาวจึงวิ่งเร็วมันมีคอยาวเหมือนเสาไฟฟ้าจึงมองเห็นได้ไกล ๆ ยีราฟกินใบไม้เป็นอาหาร เรานำยีราฟจากเมืองอื่นมาเลี้ยงไว้ ในสวนสัตว์ เด็ก ๆ ชอบดูยีราฟในสวนสัตว์เพราะมีหน้าตาตลก" ใจความสำคัญของข้อความนี้คืออะไร ก. ยีราฟเป็นสัตว์ที่มีขายาว ข. ยีราฟเป็นสัตว์ที่มีหน้าตาตลก ค. ยีราฟเป็นสัตว์ที่กินใบไม้เป็นอาหาร ง. ยีราฟเป็นสัตว์ป่า				
5	"ดอกไม้ไฟ คือ วัตถุสำหรับจุดในงานต่าง ๆ อาจทำด้วยกระดาษไม้หรือไม้ไผ่ ดอกไม้ไฟเหล่านี้เมื่อจุดไฟแล้วจะพุ่งไฟออกมาในลักษณะต่าง ๆ กันบ้างก็อยู่กับที่ บ้างก็เคลื่อนที่มีสีสันสวยงาม บ้างก็มีเสียงดังมาก เชื่อกันว่าประเพณีจุดดอกไม้ไฟนี้มีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นเมืองหลวงของไทย" ใจความสำคัญของข้อความนี้คืออะไร ก. ดอกไม้ไฟคือวัตถุสำหรับจุดในงานต่าง ๆ ข. ดอกไม้ไฟทำด้วยกระดาษไม้หรือไม้ไผ่ ค. ประเพณีจุดดอกไม้ไฟมีตั้งแต่สมัยสุโขทัย ง. ดอกไม้ไฟเมื่อจุดแล้วจะมีเสียงดังมาก				
		กระดาษคำตอบ			

ตอนที่ 4 ลักษณะข้อสอบบรรยาย

ประเด็น	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1 ข้อสอบครอบคลุมเนื้อหาที่ได้สอน					
2 ข้อสอบมีความเหมาะสมของปริมาณข้อสอบกับเวลา					
3 ข้อสอบมีการกระจายความยากง่ายของข้อสอบ					
4 ข้อสอบมีการใช้ถ้อยคำ ภาษาที่ชัดเจนและรัดกุม					
5 ข้อสอบมีความถูกต้องของเนื้อหา					
6 ข้อสอบมีการจัดพิมพ์อย่างถูกต้อง					
7 ข้อสอบมีคำสั่ง คำอธิบาย และข้อมูลประกอบที่จำเป็นอย่างครบถ้วน					

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้
ผู้วิจัย